

DŽEK
SLEJD

BROJ
69

ŠEJN

CENA
40 DINARA
EDICIJA
DOK
HOLIDEJ
VANREDAN
BROJ

ZAMKA ZALJUBLJENE ŽENE

★ SEJN ★

DŽEK SLEJD
**ZAMKA
ZALJUBLJENE
ŽENE**

NIŠRO FORUM · OUR MARKETPRINT

**EDICIJA VESTERN ROMANA
ŠEJN**

Broj: 69

**Glavni i odgovorni urednik:
Svetozar TOMIĆ**

**Urednik:
Zorka ĆIRIĆ**

**Naslov originala:
Jack Slade
THE TRAP OF WOMAN IN LOVE**

**Recenzija:
Miloš SIMIĆ**

**Prevod i adaptacija:
Miloš SIMIĆ**

**Lektor:
Olivera ŠIJAČKI**

**Tehnički urednik:
Valerija ŠREDER**

**Naslovna strana:
Ferenc BARAT:**

**Korektori:
Marija FEHER-MAJER
Agota VIRAG-BOGNAR**

**Stampa: 6. II 1985.
Tržište: 16. II 1985.**

Izdaje i štampa NIŠRO FORUM — OUR MARKETPRINT, Novi
Sad, Vojvode Mišića 1 Glavni i odgovorni urednik Svetozar
TOMIĆ. Urednik: Zorka ĆIRIĆ. Naslov originala Jack Slade —
THE TRAP OF WOMAN IN LOVE Copyright: 1976 by Town Pub-
lications INC, prema ugovoru sa GPA iz Minhena.
Oslobođeno osnovnog poreza na promet, mišljenjem Pokrajinskog
sekretarijata za obrazovanje, nauku i kulturu NAF Vojvodine broj
413-12/79 od 28. II 1979. godine.

Šejn se kretao gipko kao puma. Skoro nečujno približavao se maloj lovačkoj kolibi koja se nalazila iznad San Antonio Rivera. Gusto žbunje koje je raslo između topola, služilo mu je kao odličan zaklon.

Vladala je grobna tišina. To je i opomenulo Zapadnjaka. Namirisao je opasnost.

Koraćao je nogu pred nogu prema sledećem stablu. Ali je iznenada stao. Kao da je čuo neki neobičan šum iz kolibe. Učinilo mu se da je tamo neko u mraku udario u stolicu ili sto.

Zapadnjak je brzo izvukao svoj revolver iz futrole i potom se sagnuo da proveri doboš.

Trgao se kad je tog trenutka pored njegovog levog uha liznuo topli plamen. Eksplozija je zaparala noćnu tišinu, a olovna kugla potunulo je odieknula, zabivši se u stablo.

Visoki čovek se sagnuo još niže i sada se spojio sa senkom niskog žbunja. Samo krajičkom oka primetio je odakle je upućena vatra iz cevi oružja.

Baš iz tog pravca čuo je tiho krckanje grančica. Znači, strelac je menjao mesto odakle je pucao.

Zapadnjak oseti kako ga podilaze ledeni žmarci. Nešto u celoj toj stvari nije bilo u redu!

Dogovoreno je da se ovde nađe sa Korom Korigen. Sigurno ona nije bila ta koja mu je natovarila na vrat ove ubice.

Šejn je poruku dobio od Semjuela Filda, advokata iz San Antonija koji je bio saradnik Sedme brigade.

Jedno je svakako bilo jasno. Neko je saznao da je dogovoreno da se on ovde nađe sa Korom i sada taj pokušava da izbací Zapadnjaka iz igre da ne bi mogao da pomogne Kori Korigen.

Šejn nije mogao da utvrdi koliko ga je čekalo ljudi ovde u zasedi. Opsovao je u sebi. Zašto je ta žena baš ovde u divljini htela da se sastane s njim? Bilo je jednostavnije i mnogo manje opasno da je on nju potražio u hotelu „Maverik” u San Antoniju!

Samuel Fild mu je javio da Kora Korigen po svaku cenu želi da sačuva u tajnosti to da je zatražila pomoć jednog revolveraša.

Ali, Zapadnjak je morao da prekine svoja razmišljanja.

Svu svoju pažnju usredsredio je na mrak i tišinu koja je sada ponovo nastala.

Zaustavio je dah kad je čuo tiho škripanje vrata kolibe.

Uz bleđu svetlost zvezda uspeo je da raspozna kako neki čovek promađa glavu kroz uzani otvor na vratima.

Zatim se pojavila i puščana cev.

— Hej, Frenči! — doviknu on prigušenim glasom. — Jesi li ga pogodio?

Međutim, taj Frenči je ipak bio dovoljno oprezan i nije odgovorio. Verovatno je sada u sebi opsovao svoga drugara zato što je pomenuo njegovo ime, pomisli Sejn.

Minuti su prolazili.

Sejn je uspeo da savlada svoje uzbuđenje i sada je kod njega preovladao razum. Nije bio siguran u to da li ga ovde čekaju samo ova dvojica, ali bar je saznao ime jednog od njih.

Visoki čovek je odlučio da nekog od podmuklih pucaroša uhvati živog i da od njega sazna ko je taj čovek koji mu ovde radi o glavi.

Njegovom oštrom uhu nije promaklo da su tanke grančice krcnule levo od njega.

Ipak, on svoj pogled nije odvajao od vrata kolibe koja se nisu pomerila dalje. Prednji deo šešira čoveka se još uvek video, a tu je bila i puščana cev.

Krckanje i tiho šuštanje u niskom žbunju čulo se sve bliže i bliže.

Zapadnjak je tiho opsovao. Okrenuo je svoj „remington“ na drugu stranu.

Tog trenutka čovek u kolibi gurnu naglo vrata i istrča napolje. Sagnuo se i počeo da trči.

Skakutao je u cik-cak liniji kao prerijski zec preko praznog prostora ispred kolibe, a zatim nestao u niskom rastinju.

Verovatno je pomislio da je Šejn pogodio Frenčija kad se njegov drugar ne javlja.

Sada se pored jednog debelog stabla topole pojavi neka senka. Treći čovek!

Šejn je odmah uočio da je to neki krupan, snažan čovek širokih ramena. Pravi pravcati džin od čoveka. Puška je u njegovim ogromnim šapama ličila na dečju igračku.

Džin osmotri na sve strane vrebajući.

Da li je to, možda, Frenči?

Međutim, nije bilo tako.

— Hej, Frenči! — šaputao je snažni čovek. — Vidiš li nešto?

Krckanje grančica čulo se sada i iza Zapadnjakovih leđa, i to ne baš daleko.

Šejn se uplaši. Tek sada mu je bilo jasno da je opkoljen sa svih strana! Ako se i onaj čovek iz kolibe pridruži ovoj dvojici i napadne ga i s te strane, onda će se Zapadnjak naći u neobranom grozđu.

Jedina njegova prednost je bila u tome što ti nitkovi nisu znali gde se on nalazi. Iznenađenje je bilo na njegovoj strani.

Džin se pojavi iza stabla topole. Za svoju težinu kretao se neobično lako i gipko. Povijenih leđa šmugnuo je kroz žbunje do sledećeg stabla drveta koje je bilo udaljeno od Sejna jedva pet jardi.

Zapadnjak je čučao između žbunova i navi se pretvorio u oko i uho.

Tada se iz daljine začuše neki neobični šumovi. Tiho, a zatim sve glasnije i glasnije.

Bio je to topot konjskih kopita.

Znažni čovek podiže glavu.

— Hej, Frenči! — viknu on prigušenim glasom. — Pa to je ona, sto mu gromova!

— Smrdljivko!

Nema sumnje da je to bio Frenči. I on se izgleda nije nalazio daleko od Sejna.

— rivatamo magiu! — reče Frenči s jakim francuskim naglaskom. — Šćepacemo ga nekom drugom prilikom!

Zapadnjak se isceri.

On nije bio siguran da će se baš tako dogoditi kako je taj nitkov Frenči pretpostavljao.

U svakom slučaju hteo je da uhvati jednog od tih momaka. Kora bi verovatno oćamah mogla da razjasni ko je postavio ovu đavoiski opasnu zaseću gde on zamalo nije izgubio glavu.

Topot kopita se pojaćavao.

Ako je Kora Korigen bila konjanik koji se priblićavao, onda je ona jahala uskom stazom koja je između žbunja vodila do kolibe.

Snažni džin pored Zapadnjaka okrenuo se brzo. Nameravao je da uhvati magiu.

Sejn je osetio da je to sada povoljan trenutak.

Visoki čovek skoćio je kao panter. Od čoveka širokih ramena delilo ga je samo pet jardi.

Zapadnjaku sada više nije bilo važno da li će napraviti buku. Pojurio je kroz žbunje.

Skoro istog trenutka stvorio se pored džina.

Ali, ne lezi vrazel! Snažni čovek bio je mnogo brži nego što je Šejn mislio.

II

Samo delić sekunde pogledali su jedan drugom u oći.

Džin je bio jako iznenaden, ali Zapadnjak u njegovim tamnim oćima nije oćkrio ni traga straha.

Snažni nitkov nije uopšte obraćao pažnju na „remington” u Zapadnjakovoj desnoj ruci. Pogledao je čoveka koji kao da je iz zemlje iznikao i promumlao.

— Šejn!

Zapadnjak klimnu glavom. Nameravao je da pritisne cev „remingtona” na trbuh snažnog čoveka.

Ali, đavo nikad ne spava. Suviše kasno je primetio pokret džina.

Šejn je odjednom ugledao kako se pušćana cev kreće prema njemu. Bilo je teško izbeći udarac.

Zapadnjak je još uspeo da povuće svoju levu ruku naniže i time zašćiti svoju slabinu od udarca ćelićne cevi.

Osetio je užasan bol koji je prostrujao od podlaktice, pa gore do vrata.

Zapadnjak se munjevito bacio u stranu da bi izbegao drugi udarac pušćane cevi.

Opasna gvoždurija zviznu tik pored njegove glave.

Zatim je Šejn, dok je ustajao, primetio kako džin okreće cev puške prema njemu u nameni da ga upuca.

Zapadnjak je skočio munjevito na njega. Ramenom je odgurnuo cev njegove puške u stranu i svom snagom grunuo u telo grdosije. Odjeknu, snažna eksplozija.

Snažni gorostas se zateturio. Posrnuo je i počeo da mlata rukama po vazduhu, a zatim je poleteo unazad prema žbunju.

Levo od Šejna liznu plamen iz puščane cevi i zapara tamnu zavesu noći.

Odjednom se ponovo začulo šuštanje u žbunju.

Zapadnjak je čuo prasak pucnja.

Snažni čovek koji je pao i zaglavio se u žbunje, urliknuo je kao ranjeni medved. Pokušavao je da ustane.

Sa njegovim mumljanjem mešao se i prodoran glas Kore Korigen. Ona je zaustavila svoga konja ispred kolibe i odmah joj je bilo jasno da je neko ovde postavio zamku.

— Šejne! — viknu ona uplašeno.

Zapadnjak nije mogao da odredi odakle je došla ta đavolski opasna kugla koju je uputio Frenči. Bacio se munjevito napred i ponovo srušio džina na zemlju.

Džin je ispustio svoju pušku.

Režeći besno on je zgrabio Šejna za košulju i povukao ga za sobom na zemlju.

Zapadnjak se snažno trgao nazad, pokušavajući da se oslobodi gvozdene šake snažnog čoveka.

Ponovo prasnju pucanj i Zapadnjak oseti da je nešto toplo prohujalo levo od njega.

Gorostas odjednom počeo da krklja kao ranjeni vepar.

Stisak ruke na košulji Zapadnjaka je polako popuštao. Oči snažnog čoveka se razrogačiše, a usta su ostala otvorena. Kao da je hteo nešto da kaže ili da krikne.

Zapadnjak se brzo okreće na drugu stranu i uperi cev svojega „remingtona“ u pravcu odakle se čuo pucanj.

Ispalio je nekoliko metaka jedan za drugim.

Klanje grančica i šuštanje žbunja odali su da je taj đavolski Frenči uhvatio maglu.

Zapadnjak nije ni pokušao da pođe u poteru za njim. Sada je džin bio tu i on će mu odati tajnu ko su taj Frenči i onaj treći čovek, a i ko im je naredio da ovde postave zamku!

— Šejne!

To je ponovo bio Korin glas.

Visoki čovek ustade.

Ona je već bila sjahala sa svog konja ispred kolibe.

Zapadnjak se osmehnuo kad je ugledao da ona još uvek zaše Pinto-omicu.

— Šejne! — viknula je ona. — Šta je s tobom? Javi se već jednom!

— Sve je u redu! — doviknu on.

Okrenuo je glavu i pogledao džina koji je ležao na zemlji.

Neka hladna jeza je prošla kroz celo njegovo telo kad je primetio da su oči snažnog čoveka bile ukočene.

Brzo se sagnuo iznad čoveka i stavio svoju ruku na levu stranu njegovih grudi. Želeo je da opipa da li srce kuca.

Ali, njegova ruka se trgla unazad.

Osetio je lepljivu tečnost na košulji gorostasa. Odmah mu je bilo jasno da je to krv.

Opsovao je tiho stisnuvši zube.

Kugla koja je prohujala malopre levo od njega pogodila je džina pravo u srce.

III

Kora Korigen potrča kroz žbunje. Bacila se Zapadnjaku u naručje.

— Šejne! — dahtala je ona. — Da ti se nije nešto dogodilo?

U njenim očima pojavile su se suze. Ljubila ga je po licu. Zapadnjak je sačekao da se ona smiri.

Stavio je ruke oko njenog struka i privukao je čvršće sebi. Kroz pocepanu košulju osetio je dodir njenih čvrstih grudi.

Njegove misli vratile su se godinu dana nazad.

Pred njim se stvorila slika male kolibe tamo gore na bregu pored drvenog tornja za bušenje nafte. Uski ležaj u njoj i Korino zanosno nago telo! Čvrste okrugle grudi čiji su tamni vrhovi ličili na veliku dugmad!

Bila je neiskusna, ta mlada devojka. Ali, to je davalo neku posebnu draž tom njihovom susretu.

Milovao je nežno i ona je procvetala kao pupoljak pod vrelinim sunčevim zracima u proleće.

— Ništa se nije dogodilo — reče visoki čovek posle izvesnog vremena. Bilo je očigledno da je želeo da je smiri.

Ali, zatim je nožno odgurnuo od sebe.

— Onaj čovek, tamo, Kora...

Žena je pogledala pored njega u pravcu gde se nalazi gorostas koji je nepomično ležao na zemlji.

Šejnov pogled je bio uperen u Korino lice.

Nabrao je obrve kad je primetio hladan izraz u njenim crnim očima.

— Bila su trojica — objasni joj Zapadnjak. — Mislim da se ona druga dvojica više neće ni vratiti.

Sada se već čuo tihi topot kopita njihovih konja koje su bili sakrili negde između drveća.

— Idi onamo i sačekaj me kod kolibe, Kora. Ja ću odvući ovog mrtvog čoveka onamo.

Ona klimnu glavom. U njenom pogledu Šejn je ponovo primetio nešto hladno što mu se nije dopalo.

Posmatrao je pažljivo kako se probija kroz žbunje.

Pre godinu dana Kora Korigen je bila još mlada devojka koja je jedva imala šta da jede. Sav svoj novac uložila je u oronuli toranj za naftu. Živela je u nadi da će pronaći naftonosna polja i da će se obogatiti.

I, obogatila se.

Zapadnjak je saznao od Semjuela Filda da „Rio Grande oil kompanija” koju je otkupila Kora Korigen od Džima Bušnela kad je pronašla naftu, sada vredi nekoliko desetina miliona dolara.

Trgao se iz razmišljanja i sagnuo se. Uzeo je pušku koja se nalazila pored upucanog džina.

Bila je to stara „vinčesterka“. Rđa je na mnogim mestima nagrizla cev.

Zapadnjak baci „vinčesterku“ iza sebe u žbunje i uhvati džina za ramena da bi njegovo telo odvuкао do slobodnog prostora ispred kolibe.

Taj čovek je bio đavolski težak. Šejn se skoro kupao u znoj kad je mrtvo telo stavio na klupu ispod prozora, levo od vrata kolibe.

Kroz jedan uski prorez na ramu prozora prodirao je snop svetlosti do njega. U kolibi se čulo šuštanje.

Pinto-kobila, koju je Kora ostavila u koralu, tiho je rzala. Zapadnjak joj priđe i pomilova je po vratu.

— Hej ti, devojčice! — reče on tiho. — Zar je moguće da me nisi zaboravila? Ili si se setila, stari lopove, onog prokletog jarca Kajuzena koji ti je onda zavrteo mozak. Meni je žao, ali tog snažnog moćnika sam morao da prodam još onda u San Antoniju. Verovatno je završio negde u nekom velikom kazanu za paprikaš.

Kobila je dodirnula nozdrvom njegovu ruku. Kao da je razumela njegove reči. Zapadnjak se tiho osmehnu.

— To si sigurno naučila od njega, zar ne? — upita on.

Potapšao je još jednom kobilu i udaljio se.

Još jednom je pogledao mrtvog džina koga je kugla njegovog drugara prostretila kroz srce, a zatim je ušao u kolibu. Podigao je pogled.

Trgao se kad je ugledao Koru Korigen koja je stajala na sredini prostorije.

Sada je primetio i bore oko njenih očiju koje jedna tako mlada žena nikako ne bi smela da ima. Odjednom, kao da mu je bilo sve jasno. Grubi posao s naftom učinio je svoje. To je sada jedna odmerena, poslovna žena.

— Lud sam za tobom, Kora! Veruj mi! — reče on brzo, pre nego što je ona uspela da se naljuti. — Jahao sam bez prestanka sto pedeset milja od Fort Vorta dovde i krenuo sam odmah čim sam dobio poruku od Semuela Filda. Nije mi baš bio jasan u svom pismu. Kaže imaš poteškoća, mada ja ne mogu nikako da zamislim tako nešto. Jedna bogata žena kao što si ti! Nemoguće da ti je potrebna pomoć. Pitam se, ima li nekog ko je moćniji u Teksasu od Kore Korigen?

Gledala ga je uporno bez reči. Njene tamne oči pokušavale su da prodru do dna njegove duše. Osetio je da se u njima krije nepoverenje. Sumnja prema svim ljudima koja se uvukla u njenu dušu otkako je postala bogata!

— Da si tako lud za mnom, onda ti taj prokleti mrtav čovek tamo ispred kolibe ne bi nimalo smetao da mi se približiš. Šejne. Ti si upućao više njih u svom životu i zašto si sada odjednom tako sentimentaln? Ili sam ja u međuvremenu toliko ostarila?

Okrenula je malo u stranu svoj gornji deo tela i sada su njene krupne grudi virile đavolski opasno iz zategnutog grudnjaka.

Zapadnjak oseti kako mu krv navire u lice.

— Sada si još privlačnija, Kora — osmehnu se on. — Rado

bih se vratio u prošlost. U onu malu kolibu na brdu pored tornja za bušenje nafte. Padala je kiša...

Osmeh prelete brzo preko njenog lica. Kao da je sada ugledao ono mlado, nevino lice devojčice koju je voleo. Uspomena na njihovu prvu noć! Blago rumenilo obli njeno lepo lice. Prišla mu je i poljubila ga svojim sočnim usnama.

— Imamo samo sedamdeset milja do Brekitvila — šapnu mu ona na uho. — Više ne bih mogla da izdržim.

— Isto tako ni ja — odgovori Zapadnjak promuklim glaslom. — Hajde, odjahaćemo ipak u San Antonio, draga. Semjuel Fild je u Maveriku rezervisao jednu sobu za mene.

Odgurnula ga je od sebe. Njene crne oči prostrelile su ga ljutito.

— Šta ti misliš? — viknu ona besno. — Zašto sam se srela ovde napolju s tobom. i to u mraku?

— Možda zato da bi spavala sa mnom — odvrati visoki čovek i isceri se.

Za trenutak ga je pogledala i namrštila se.

Njena desna ruka savila se u pesnicu, i izgledalo je kao da želi da ga njome tresne posred lica.

— Opameti se, Šejne! — viknu ona besno. — Ti znaš da te ja volim. Ali, ako pokušaš da me poniziš, onda će ta naša ljubav brzo nestati kao da je nikad nije ni bilo!

— Kora! — reče on blago. — Nemoj da se svađamo. Ti si mene želela da vidiš ovde da niko ne bi znao da si ti mene pozvala. Međutim, trojica nitkova koji su postavili zamku i čekali da ja naiđem, to je dokaz da je protivnička strana otkrila naše karte i da je već saznala za tu tajnu. Mislim da više nema nikakvog smisla da se igramo skrivalice. Uzihaćemo konje i krenuti u San Antonio. Naigre ćemo saopštiti šerifu grada da se ovde pored kolibe nalazi jedan mrtav čovek. Uostalom, ja nisam upucao tog gorostasa, nego neki njegov drugar koji se najverovatnije zove Frenči. Ili je to učinio onaj drugi koji se nalazio u zasedi.

Ona ga je uporno posmatrala.

Šejn je očekivao da će ime koje je pomenuo ostaviti utisak na nju. Ali, ona je ostala hladna kao stena.

— Da li poznaješ ovog mrtvog čoveka ispred kolibe? — upita on.

Ona sleže ramenima.

Oblačila je svoju bluzu i zakopčavala je.

— Nisam ga baš ni zagledala — odgovori ona ravnodušno.

— A, da li si nekad čula to ime Frenči?

— Ne — odvrati ona.

Zapadnjak je učutao. Posmatrao je sa strane dok je oblačila pantalone za jahanje. Onako kako se bila raskomotila, dopala mu se mnogo više.

Šejn je sačekao da se ona spremi i krene prema vratima. Zatim je uzeo lampu sa stola i krenuo napolje za njom.

Osvetlio je lice mrtvog čoveka.

Kora Korigen samo sleže ramenima i uputi se na suprotnu stranu prema koralu.

Zapadnjak nabra obrve. Nije mu se dopalo ponašanje Kore Korigen.

Čak i da se uvredila, nije trebalo da se ponaša tako detinjasto.

Poterala je životinju prema stazi.

— Dakle, videćemo se u San Antoniju! — doviknu ona Zapadnjaku preko ramena.

Pojurila je napred.

— Hej! — doviknu Šejn.

Skožio je nekoliko puta i već se stvorio pored nje.

Uhvatio se za sedlo i vinuo se na leđa Pinto-kobile koja je uplašeno njištala i skero da je posrnula.

Zapadnjak pored Kore Korigen pruži brzo ruke i uhvati uzde.

— Moj konj nalazi se pola milje odavde u jednoj udolini! — frknu on ljutito. — Zajedno ćemo stići do njega!

Ona je pokušala da ga zbaci sa sedla. Njen lakat zabio se u njegova rebra.

Zapadnjak se nije ni mrdnuo. Njegove ruke bile su obuhvatile kao klešta njeno vitko telo.

Uhvatio je uzde u levu ruku, a svoju desnicu naslonio je nežno na njene grudi koje su se ubrzano dizale i spuštale.

Udarala ga je po prstima. Ali, odiednom je prestala.

Njeno telo sada se već bilo sasvim nasloniho na prednji deo tela Zapadnjaka. Nije mogla da se uzdrži. Uzdahnula je.

— Ti nevaljala momčino! — reče ona tiho.

Šejn potera kobilu prema udolini gde se nalazio njegov mrkov.

Ruke su mu se đavolski opasno bile zaplele. Skoro da više nije znao za šta da se odluči. Da li da drži uzde ili da rukama obuhvati tople ckrugle kugle.

Njene ruke su ga sada već nežno milovale. Ipak, nije mogao da preduzme ništa. A, on to nije ni želeo.

IV

Kora više nije bila ona nevina devojičica kao nekad kad mu se predala i naitananiim nitima svog mladog devojačkog tela. Nije više dozvoljavala da Šejn vodi igru kao onda u prvoj noći u kolibi pored tornia za bušenje nafte.

Kora Korigen je sada bila aktivni učesnik u igri i ona je sada preuzela dizgine u svoje ruke.

Zapadnjak je osetio snažan otpor dok je pokušavao da je savlada.

Mlada žena se branila, ali svakoko nije bilo manje uzbudljivo nego onda.

Kora Korigen je za godinu dana naučila više nego li mnoge žene za ceo svoj život.

Šejnu je iznenada bilo jasno da je ona u međuvremenu morala imati dodira sa mnogim muškarcima. Ona je bila vatrena žena i njeno telo je žudelo za muškom rukom.

Osmehnula se kad su, teško dišući, legli jedno pored drugog. Nežne biserne graške znola svetlucale su na njenoj koži i od njih su se odbijali zraci sa kristalnog lusteru koji je osvetljavao prostoriju.

Visoki čovek nikako nije mogao da se otme utisku da ona namerava da ga iskoristi za neke svoje planove.

— Još si dobar, Šejne — reče ona i osmehnu se. — Za godinu dana otkako smo se rastali upoznala sam mnogo muškaraca. Ali, tebi niko nije ravan.

Šejn nije odgovorio.

Ta žena mu se odjednom učinila bljutavom.

Šejn ustade iz kreveta.

Prišao je lusteru i okrenuo jedan točkić. Plamen se ugasio.

Visoki čovek je podigao zavese.

Pogledao je dole na Vilita ulicu.

Skoro da nigde nije bilo žive duše.

Iza okuke San Antonio Rivera raspoznao je on konture zgrade „Rio Grande oil kompanije” koja se nalazila sa suprotne strane ruševina Alama.

Kora Korigen se protegnu.

— Još je rano, Šejne — reče ona umiljato. — Dobro znam da šerif ustaje tek oko devet časova. A i Semjuel Fild voli jako dugo da spava. Hajde, dođi kod mene!

Zapadnjak je prišao krevetu.

— Protekla se još jednom i raširila ruke iznad glave. Njeno lice je bilo blede.

Podigao je čebe i privukao je sebi.

Kora je počela da se smeje. Njene ruke su krenule na put preko njegovog tela.

Zapadnjak se nije uzbuđivao.

— Mislim da je vreme da mi već jednom ispričaš šta se sve dogodilo za godinu dana otkako te nisam video. Kora — reče on. — Može se desiti da ja neću moći da ostanem dugo ovde i zato je bolje da se što pre razreši to što te muči.

— A, zar Fild tebi nije saopštio sve, Šejne?

Njen glas je zvučao nekako ravnodušno. Bila se sva posvetila Zapadnjakovom snažnom telu.

Osmehnula se veselo kad je osetila da ga njeni dodiri uzbuđuju.

Podigla je glavu i nežno ga ugrizla za uho.

— Hajde snažni čoveče! — šapnula je ona. — Ceo dan nam je na raspolaganju i ima kada da razgovarimo o tome. Bolje je da uživamo u ovim poslednjim trenucima dok još traje noć pre nego što počnemo da brinemo o neprijatnim stvarima.

I, borba je počela ponovo.

Zapadnjak je verovao da će se Kora Korigen predati lako. Ali, izgleda da se grdno prevario.

Savila se tako kao da hoće da ga odgurne sa sebe, ali zatim ga je obuhvatila i stegla ga tako jako da nije mogao da mrdne.

Njeni uzdasi i vriskanje bili su sve glasniji. Zapadnjak je osetio kako drhti. Odjednom više nije mogla da kontroliše svoje telo.

Uzdahnula je i Šejn je ugledao kako suze teku niz njeno lice.

Pokreti su joj postali blaži i njeno lice se pripilo uz Zapadnjakove grudi.

Nežni dodiri njegovih snažnih ruku kojima je milovao nie-

ne grudi i telo izgleda da su probili tvrdi oklop kojim je bilo okovano njeno srce.

Prošlo je dosta vremena dok joj se povratio dah i dok je mogla nešto da kaže.

— Zaboga, Šejne — dahtala je ona. — Pa, ti si pravi orkan. Ne znam da li ću moći da ustanem. Kolena mi drhte.

Visoki čovek se osmehnulo. Poljubio je njene sočne usne.

Pogledao je na časovnik koji se nalazio na stolu pored kreveta. Bilo je već prošlo osam sati.

Na ulici je već bilo dosta živo.

Gore do njih dopirali su glasovi, topot kopita, kloparanje točkova i fijukanje bičeva.

Šejn je upravo hteo ponovo da se vrati na to zašto ga je Kora Korigen pozvala da dođe u San Antonio, kad je iznenada čuo da neko žurnim korakom ide kroz hodnik.

Osoba je prošla pored vrata njegovog apartmana, a zatim su koraci prestali.

Šejn je čuo kako neko lupa na vrata sobe koja se nalazila pored njegove.

— Misis Garnet! Misis Garnet! — odjeknuo je zvonak ženski glas. — Vaš suprug je dole u sali i može svakog trenutka da se pojavi, cvde gore.

Zapadnjak se isceri prema Kori Korigen.

Međutim, brzo se uozbiljio kad je ugledao njeno namršteno lice

Kora je brzo zbacila tanki pokrivač sa sebe.

Skočila je iz kreveta i prebacila preko sebe svoj providni kućni ogrtač.

Poljubila je brzo Šejna i požurila prema vratima koja su odvajala njen apartman od Zapadnjakovog.

— Hei! — doviknu on zbunjeno. — Šta ti je odjednom? Zašto se ti uzbuduješ što je neki mister Garnet iznenadio svoju suprugu ovde u hotelu?

Kora Korigen se okrete prema njemu. Osmehnula se.

Šejn je zbunjeno gledao.

— Zaključaj vrata iza mene, dragi — reče ona. — I, ne-moj se toliko čuditi. Ja sam ta misis Garnet.

V

Šejnu je bilo potrebno nekoliko trenutaka da se provrati od iznenađenja.

Znači, Kora Korigen je gospođa Garnet!

Da đavola, zašto mu ta žena to nije rekla?

Šejn tiho opseva.

I taj Samuel Fild je u svom nismu pominjao samo Koru Korigen! Ništa o tome da se ona udala!

Zapadnjak je osetio da se tu negde kuva neka đavolski naprena čorba.

Garnet!

To ime kao da mu je odnekud bilo poznato.

Odjednom mu je sinulo u glavi gde je jednom već čuo za Garneta.

Skot Garnet mlađi je još pre godinu dana, kada je Kora Korigen na svom brdu bušila zemlju tražeći naftu, bio bogat

čovjek koji je od svog oca nasledio ogroman posed na kome se gajila stoka. Od Uvaldea, pa čak tamo dole do Lareda.

Zapadnjak je sada bio skoro sasvim siguran da to mora biti taj Garnet. I, nema sumnje on se oženio s Korom Korigen. Jer, neki drugi čovek, manje bogat od Garneta, sigurno ne bi uspeo da navede Koru Korigen da s njim zaplovi u bračne vode.

Zapadnjak je krenuo prema prozoru.

Međutim, njegovu pažnju privukli su glasovi u susednoj sobi.

Neki čovek je urlao besno.

Kora Korigen, sada Garnet, odgovarala je piskavim glasom.

— Ko je taj prokleti nitkov! — viknuo čovek besno. — Ja sam te opomenuo, Kora! To više neću trpeti! Nisam glupi mlađić koji dozvoljava da ga žena vara!

Za trenutak se sve ponovo utišalo, a zatim se koraci ponovo udaljiše.

Zapadnjak nije mogao da čuje šta su Kora i nepoznati čovek rekli jedno drugom, ali je bio siguran da u glasu mlade žene ima prizvuka mržnje. Toga se i bojao.

Nikako nije mogao da se oslobodi mračnih slutnji i osećanja da nije trebalo da sebi natovari na vrat ovo đavolsko putovanje u San Antonio.

Tamo preko, na suprotnoj strani od Šejnovog apartmana neka vrata se zatvoriše s treskom.

Visoki čovek sleže ramenima i uputi se u kupatilo.

Zapadnjak je već bio ispružio ruku da otvori vrata kupatila kad je neko počeo da lupa na vrata njegovog apartmana. Izgledalo je kao da namerava da silom uđe unutra.

— Otvorite, sto mu gromova, ili ću polomiti vrata! — viknu čovek ljutito.

To svakako mora biti Šot Garnet mlađi!

Zapadnjak nije razmišljao dugo. Na njegovom licu pojavio se osmeh dok je prilazio vratima.

Eto, imaće priliku da vidi tog čoveka koji se može pohvaliti time da njegovo bogatstvo iznosi više miliona dolara!

Okrenuo je ključ u bravi.

Taman kad je hteo da otvori, vrata s treskom poleteše prema njemu.

Da nije uspeo munjevito da se pomuče unazad, drvo bi ga tresnulo posred čela i video bi sve zvezde.

Čovek se stušio kao neki razjareni bik u apartman gde se nalazio Šejn.

Ugledao je Zapadnjaka i odiednom zastao. Petom svoje desne čizme zalupio je vrata za sobom.

Njegove oči se razrogačiše. Gledao je iznenađeno u čoveka ispred sebe.

Ni Šejn se nije osećao bolje.

Odmerili su jedan drugog od glave do pete.

Prosto nisu verovali svojim očima. Ličili su jedan na drugog kao jaje jajetu.

Skoro da su bili iste visine. Boja kose i očiju je bila približna.

I Skot Garnet junior bio je snažan čovek širokih ramena i vitkog stasa

— Ko... ko ste vi, mister? — upita Garnet grubim glasom.

Njegov bes kao da se stišao kad je ušao u sobu i ugledao snažnog čoveka ispred sebe.

Zapadnjak je podigao obrve.

— Moje ime je Šejn — odgovori on mirno. Međutim, bio je jako oprezan.

Verovatno je Garnet čuo njegovo ime još onda kada su Kora Korigen i Džirn Bušnel bili protivnici.

Garnetove oči se raširiše.

Protrljao je desnom rukom bradu. Izgleda da nije znao šta da odgovori.

— Šejn! — izusti on najzad. Kao da nije verovao svojim ušima. — Pa, sada mi je dosta toga jasno.

Šejn podiže obrve.

— Vi ste mister Skot Garnet, junior, zar ne? — upita on.

Čovek se smeja

— Izvinite što se nisam predstavio, Šejne — reče on veselo. — Ni na kraj pameti mi nije palo da toliko ličimo jedan na drugoga. Kao da smo rođena braća, zar ne?

U njegovom osmehnu stvarno nije bilo ni traga od mržnje. Ali, bilo je jasno da je zbunjen.

Zapadnjak je bio iznenađen. Nije očekivao od ovog čoveka da će se tako ponašati

Skot Garnet je okrenuo glavu. Bilo mu je potrebno samo nekoliko koraka i već je stajao pored vrata koja su odvajala njegov od Korinog apartmana.

Tu znači leži zec, pomisli Šejn. Uskoro će biti isteran na čistinu.

Garnet je počeo da udara pesnicama o vrata.

— Sklanjai se odatle, Kora! — riknu on besno. — Ovde se ne prisluškuj, do đavola! Zar ti nije jasno da sam te najzad našao na delu!

Zapadnjak se polako približavao delu kreveta gde je na stubu visio pojas sa njegovim „remingtonom”.

Garnet se ponovo okrenuo prema njemu.

Na licu tog čoveka titrao je osmeh.

Zapadnjaku je postalo neprijatno.

Morao je da prizna samom sebi da ovo nije prvi put da ima posla sa čovekom kome su nabijeni rogovi, ali niko se dosad nije tako ponašao.

— Sto mu gromova, prestanite već jednom da se cerite, Garnete! — viknu Šejn besno. — Šta ste time hteli da kažete što sada smatrate da vam je sve jasno?

Garnet je slegao ramenima i ponovo namestio osmeh.

Zapadnjak je sada bio mnogo bliže mestu gde je stajao njegov „remington” Opasna pucaljka nalazila se sada samo nekoliko santimetara od njegove ruke.

Šejn pokaza rukom prema krevetu.

— Ako vi mislite da sam ja ovde proveo noć sa vašom suprugom, onda moram da vas razočaram — reče on. — Ja

sam tek noćas stigao u San Antonio i uopšte nisam znao da Kora stanuje u susednom apartmanu.

Garnet se ponovo iscreri.

U sebi je proklinjao Koru zašto mu nije rekla da je udata. Iza toga kao da se nešto krije!

Garnet podiže obrve.

— Želeo bih da s vama razgovaram u četiri oka, Šejne! — reče on tiho. — Dodite danas u podne u Garnetovu kancelariju na Haj marketu. Možemo zajedno da ručamo i da porazgovaramo.

Zapadnjak nije više znao šta da misli!

Uporno je posmatrao Skota Garneta, koji se uputio prema vratima. Još uvek se smeškao. Zastao je na vratima i okrenuo se prema Šejnu. Namignuo je.

Šejn se trgao. Kao da ga je pogodio grom iz vedra neba.

Prošlo je nekoliko trenutaka dok je Zapadnjak prikupio snage da se ponovo pokrene.

Počeo je da se oblači.

Baš kad je zakopčavao pojas sa „remingtonom“ začulo se stidljivo kucanje na vratima koja su se nalazila prema Kori-
nom apartmanu.

— Šejne! — šaputala je mlada žena. — Da li je već otišao? Kora je otvorila vrata.

Bila je već obučena i njena kosa je bila očešljana i podignuta uvis.

Izgledala je zavodnički, ali, Zapadnjakovo lice je ostalo ozbiljno.

— Je li hteo da te tuče? — upita ona radoznao.

— Ko?

— Do đavola, Šejne! Znaš valjda da sam mislila na Skota Garneta! On je bio u tvojoj sobi. Uostalom, on je kroz ova vrata vikao na mene.

— Ah, taj čovek! — reče Zapadnjak.

— Šta je hteo? — upita Kora. — Hajde kaži već jednom!

— To mi nije rekao — odvrati Šejn mirno. — Gledao me je uporno, cerio se i tvrdio da je on tvoj muž. Zatim je prišao tim vratima, vikao na tebe, pogledao me ponovo i zatim otišao. Nije uopšte ličio na prevarenog muža, ako me to vitaš. Gde si ti upecala tu ajkulu?

Kora se trгла.

— Zašto mi nisi ispričala da si se udala, Kora? Čemu sve te skrivalice? Najpre ona pucnjava tamo kod kolibe u kojoj zamalo nisam izgubio glavu, a sada i ovo ovde! Šta to sve treba da znači? Sto mu gromova, hoćeš li se već jednom smilovati i ispričati mi iskreno zašto je Fild mene pozvao ovamo! Jer, ako budete tako tajanstveni ja ću smesta osedlati svoju ragu i nestaću odavde kao da nikad nisam ni bio s vama!

— Ti si tako simpatičan kad se naljutiš, Šejne! — viknu Kora veselo.

Zapadnjak se namršti. Simpatičan! Pa to je da čovek po-
ludi!

— Hoćeš li mi već jednom reći šta se dogodilo i zašto ste me pozvali ovamo? — frknu on. — Da li ćeš najzad izaći na videlo sa istinom!

— Ne tako glasno, Šejne! — umirivala ga je ona. — Ovo je otmen hotel i ja moram da pazim na svoj ugled.

— Na to je trebalo malo ranije da misliš — odvрати visoki čovek zajedljivo. — Meni se čini da je cela posluga hotela znala za tvoju tajnu.

To je bio pun pogodak.

Kora Korigen razvuče lice.

— Uopšte mi nije jasno zašto se toliko uzbuđuješ, visoki čoveče — reče ona — Možda ti se nije dopala noć koju si proveo pored mene? Učinilo mi se da si uživao, zar ne?

— Kora! — huknu on ljutito. — Semjuel Fild mi je napisao pismo iz koga sam ja zaključio da si ti u životnoj opasnosti!

— Da — potvrdi ona.

— Taj napad kod kolibe je potvrdio da nešto stvarno nije u redu — nastavi on. — Neko je jako zainteresovan da baš mene ukloni s puta.

Ona sleže ramenima.

— Moraš mi reći iskreno šta se dogodilo, Kora! — opomenu je on. — Jedino tako mogu da ti pomognem da pronađemo tog čoveka koji želi da te pošalje na put bez povratka. Međutim, ja nemam nameru da se mešam u bračnu svađu između tebe i tvog supruga Skota Garneta. To ti sama sredi s njim.

— A šta onda ako je Skot baš taj koji želi da ja nestanem sa ovog sveta, Šejne?

— Zašto?

— Zbog moga novca, visoki čoveče! I svega onoga što je moje!

VI

Zapadnjak je zbunjeno gledao u Koru Korigen, sada Garnet. Kao da nije verovao da je ona to rekla.

— Da je on potplatio nekog da tebe uklone sa ovog sveta? — upita on grubim glasom. — I to zbog tvog bogatstva? Pa, to je neverovatno. Ja mislim da je on toliko bogat da mu nikad tako nešto ne bi palo na pamet, zar ne?

Kora je slegla ramenima. Nabrala je obrve i pogledala u tavan.

— Ponekad se dešava da bogati ljudi žele da budu još bogatiji — uzdahnu ona. — Možda se on oženio sa mnom samo iz tog razloga. Nikad se ne zna. Kad smo se uzeli ja sam jedva uspela da ga ubedim da se prihod razdeli na dve strane u ugovoru. Neka se zna! Ovo je moje, a ovo tvoje. I, čini mi se da sam dobro uradila, jer bi on inače već davno prisvojio moje milione.

— A, imaš li nekog dokaza da je to tako? — upita Zapadnjak radoznalo.

Ona se namršti.

— A zar ono što se juče dogodilo nije dokaz? — ciknu ona otrovnim glasom. — On na sve strane ima svoje uhode. Kako bi inače saznao da je Semjuel tebi pisao?

— Pa ispričaj mi malo više o tome — zahtevao je Zapadnjak.

— Ne sada, Šejne — reče ona blago. — Čini mi se da ne-
ćeš poverovati ni u jednu jedinu reč koju ti budem kazala.
Bolje je da najpre razgovaraš sa Semjuelom. On će moći da ti
objasni mnoge stvari. Ja te večeras čekam u mom apartmanu.
Tada ćemo nastaviti naš razgovor.

— Mislio sam da ti u San Antoniju imaš tvoju sopstvenu
kuću, zar ne? — upita on. — Kako to da onda stanuješ ovde
u hotelu?

— Iselila sam se iz Skotove kuće — reče ona brzo. — Mo-
ram da ti priznam da više nisam mogla da ga podnosim. I to
od onog momenta kad sam saznala da on ima nekakve odnose
sa jednom malom droljom, koja...

Ućutala je.

Prošla je kroz vrata.

— Dakle, videćemo se večeras u osam, Šejne? — dobaci
ona preko ramena. — I nemoj zaboraviti da obavestiš šerifa
da se pored kolibe nalazi mrtav čovek.

Vrata se zatvoriše za njom.

Nikako nije mogao sebi da izbiје iz glave tu prokletu po-
misao da u ovom davolskom gradu San Antoniju nije trebalo
da se zadrži više od jednog sata. Bolje da je nastavio da jaše
svojim putem!

Hvataj maglu, govorio mu je neki unutrašnji glas.

Međutim, visoki čovek ga nije poslušao.

Ima još vremena da se izgubi iz ovog grada. Mora najpre
da razgovara sa Semjuelom Fildom. Taj čovek će mu reći onu
pravu istinu. To je pošten čovek. Uostalom, advokati i moraju
biti takvi. Ali, u svakom stadiu ima i crnih ovaca.

Zapadnjak opipa dršku „remingtona” u futroli.

Dok je silazio niz stepenice prema velikoj sali razmišljao je
da li prvo da doručkuje. A onda mu je palo na pamet da vero-
vatno i Semjuel Fild nije doručkovao i da bi mogli da doruč-
kuju zajedno. A za to vreme Fild će mu ispričati yašto se Ko-
ra Garnet nalazi u opasnosti.

Pošto je znao da Semjuel Fild voli dugo da spava, odlu-
čio je da prvo ode do šerifove kancelarije i da mu isprika o
mrtvom čoveku koji se nalazi tamo gore pored kolibe.

Na uglu Kroket strita bio je smešten šerif Luk Klejton u
jednoj otmenoj zgradi. Tako nešto mogao je da dozvoli sebi
samo jedan tako bogat grad kakav je San Antonio.

Zapadnjak nije hteo da sedla svoga konja za samo tih tri-
sto jardi. Krenuo je pešice.

Njegove čizme su klopale dok je prolazio preko drvenog
poda verande prema Vilita ulici. Tamo negde na kraju nalazila
se jedna velika adoba-kuća.

Zapadnjak je mirno koračao dalje. Ali, kao da je namirisao
neku opasnost. Zastao je za trenutak.

Iz tamne senke nastrešnice jedne velike kuće odjednom
se pojavio neki omalen, suvonjav čovek koji je na sebi imao
Princ-Albert jaknu, a na glavi sivi cilindar nakrivljen na jednu
stranu. Delovao je prilično smešno.

Šejn je već nameravao da okrene pogled na drugu stranu
kad je ugledao kako mali čovek zavlaci ruku ispod svoje jakne.

Rastojanje između Šejna i smešnog čovečuljka iznosilo je skoro trideset jardi.

Zapadnjak je bio ubeđen da mali čovek na tom rastojanju nikako neće moći precizno da gađa iz svog topa koji je izvukao ispod mišice.

Međutim, ne lezi vraže! Šejn je ugledao dugačku cev revolvera i razrogačio oči kad se opasna pucaljka okrenula prema njegovoj glavi.

Za trenutak je oklevao, i to ga umalo nije koštalo života.

Tek kada je taj đavolski čovek nanišanio, Šejn je počeo da se kreće.

Kugla opasno zviznu i odnese šešir sa glave visokog čoveka, „stetson” polete u vazduh.

Zapadnjak je imao osećaj kao da je koža na njegovoj glavi zaparana sabljom.

Sada je mnogo bolje zagledao tog malog pucaroša.

Raširenih nogu stajao je on mirno ispred nastrešnice adoba-kuće kao da je bio sasvim siguran da njegova žrtva ne može da uradi ništa drugo nego da se pomiri sa sudbinom i krene na daleki put bez povratka.

Međutim, možda je zaboravio da pred sobom ima neobično žilavog protivnika!

Šejn se baci na pločnik.

Prevrnuo se munjevito i već sledećeg trenutka njegovo telo je podiglo prašinu na kolevozu. Usta mu se napunila zemljom i visoki čovek pljunu besno.

„Remington” se već nalazio u njegovoj desnici, ali Zapadnjak nije pucao. Bilo mu je jasno da je rastojanje za njegov revolver bilo jako veliko.

Jedna kugla zviznu kroz vazduh i napravi dugačku brazdu pored Zapadnjaka.

Mali čovek sa sivim cilindrom pucao je ponovo.

Raširenih nogu i s rukama ispruženim napred u kojima se nalazila opasna pucaljka, mali i kršljav, ličio je na neko nestvarno biće koje upućuje đavolski opasne kugle.

Zapadnjak se sada panterским skokom baci dalje preko ulice. Prevrnuo se ponovo i treća kugla malog čoveka zviznu pored njega. Napravila je veliku rupu na suprotnoj strani ulice.

Šejn je ponovo bio na nogama.

Potrčao je nekoliko jardi u cik-cak liniji prema adoba-kući, a zatim se bacio u stranu kada je ponovo ugledao plamen iz dugačke cevi revolvera.

Ovog puta prokleti patuljak je pogodio.

Zapadnjak oseti bol u desnoj butini. Bio je odbačen na drugu stranu, ali začudo bol se ipak mogao podneti.

Sada se već nalazio na desetak jardi od malog čoveka sa sivim cilindrom. Tada je peta kugla tog đavolskog čovečuljka prohujala pored visokog čoveka.

I Zapadnjak je pritisnuo obarač svog revolvera.

Sivi cilindar polete visoko u vazduh. Sustigao ga je još jedan metak i smešni šešir je bio još jednom izbušen.

Da nije bio uperen revolver sa dugačkom cevi u njega. Zapadnjak bi se glasno nasmejao.

Mali čovek samo je kratko okrenuo glavu u stranu. Njegove usne sa uzanim brkovima razvukle su se ljutito kad je ugledao kako njegov šebir pada u prašinu na ulici.

Zapadnjak je jasno video da se mali čovek razbesneo. Možda je zato i promešila njegova poslednja kugla.

Zapadnjak je izbrojao šest. Znači, nema ih više.

On je polako ustao i oko njegovih usana titrao je ljutit osmeh.

Mali čovek je još uvek držao revolver i kao da je nteo da puca još jednom.

S leve strane Šejn je čuo korake koji su se približavali.

— Skloni revolver, čoveče! — grmnu neki duboki glas.

Mali čovek je nanišanio pažljivo. Zadovoljstvo u njegovim očima je opomenulo Šejna, ali sada je i on sam podigao svoj „remington“.

— Ispucao si se, mali, čoveče! — viknu on. — Sada sam ja na redu da uputim kugle!

Eksplוזija pucnja sa strane odjeknula je ulicom.

Zapadnjak je ugledao kako se mali čovek zateturao i kao da ga je neka nevidljiva ruka podigla uvis i odbacila ga prema adoba-kući.

Revolver sa dugačkom cevi je ispustio dok je klizio niz beli zid kuće.

Na njegovoj beloj košulji, koju je nosio ispod karirane jakne i koja je bila otvorena, pojavila se sada jedna crvena mrlja.

U tamnim očima malog čoveka više nije bilo života.

Zapadnjak okrete glavu.

Neki snažan čovek širokih ramena koji je bio skoro za pola glave niži od Šejna približavao se laganim koracima. Njegove oči su radoznalo gledale u Zapadnjaka. Iz cevi njegovog revólvera koji je držao u svojoj desnoj ruci širio se oblačak dima.

Zvezda na levoj strani njegove košulje bila je brižljivo očišćena i presijavala se na jutarnjem suncu.

Zapadnjak odmahnu rukom.

— Mislim da to nije bilo potrebno — reče on i pokaza glavom prema čoveku koji je ležao pored kuće. — On je već bio ispucao sve svoje metke.

Zdenasti čovek podiže obrve.

— Tako znači? — reče on kratko.

Prišao je mrtvom čoveku, sagnuo se i uzeo mu revolver sa dugačkom cevi.

Zatim se okrenuo, uperio cev mrtvog čoveka uvis i brzo jedno za drugim ispalio tri metka prema nebu.

Zapadnjak je osetio kako boja nestaje sa njegovog lica. Bio je bleđ kao krpa.

Snažni zvezdonosac se okrenuo prema njemu. Osmeh je titrao na njegovom licu.

— „L'Ma“ — reče on. — Poseban model. Devet metaka u dobošu. Možete se pohvaliti da ste rođeni pod srećnom zvezdom, i to samo zato jer sam ja ludo zaljubljen u revólvere i što sam uobrazio da poznajem sve revólvere na ovom svetu koji

su dosad napravljeni. Osim toga, mogu vam reći da ja nisam šerif, nego njegov pomoćnik Majk Kolfaks. Bio bih vam jako zahvalan kad bi ste mi objasnili šta ova pucnjava treba da znači, mister!

Nije sačekao Zapadnjakov odgovor, već se obratio dvojici muškaraca koji su dotrčali i koji su takođe na svojim košuljama nosili zvezde.

— Odnosite mrtvog čoveka kod Koronera! — naredi on.

Njih dvojica klimnuše glavom i odvukoše malog čoveka.

Sivi cilandar je još uvek ležao u prašini. Niko se više nije obazirao na njega.

Zapadnjak se u međuvremenu vratio nazad i podigao svoj „stetson“ iz prašine.

Bilo je očigledno da više nije za upotrebu. Mali čovek ga je probušio na dva mesta svojom kuglom.

Pogledao je cilandar malog čoveka. I on je bio izbušen kuglama.

Zapadnjak se cdjednom setio olova koje je zaparilo njegovu desnu butinu.

Pogledao je naniže i primetio da se komad olova nalazi između dve patrone na njegovom kožnom pojasu. Izvadio ga je i bacio ga u stranu.

Zdepasti pomoćnik je sačekao da se Zapadnjak vrati. Podigao je obrve i pogledao Šejna.

— Ovo će vam doneti nagradu od 500 dolara, mister — reče on. — Frenči Lasal je nitkov za kojim je raspisana poternica zbog više ubistava.

Zapadnjak sleže ramenima.

— Vi ste ga upucali, zvezdonošče — reče on. — Nagrada treba da pripadne vama.

Pomoćnik šerifa uhvati Šejna za ruku i povuče ga u stranu. Dobacio je ljutit pogled radoznalim ljudima koji su se već bili okupili na mestu gde se prethodno čula pucnjava.

Šejn i pomoćnik su prošli pored adoba-kuće i stigli u Alamo ulicu.

— Ja kao pomoćnik šerifa ne smem da uzmem novac za učenjene ljudske glave mister — reče Majk Kolfaks tiho. — Ako prihvatite da ste vi sređili Frenčija Lasala, a to je tačno, onda je nagrada vaša. Bez obzira na to što možete meni da zahvalite što sam vam pomogao da ne otputujete na onaj svet. Ali, ja stvarno neću imati ništa protiv ako vi ispod ruke nešto tutnete mojoj porodici koja ima pet članova. Čini mi se da time nikom na ovom svetu nećemo učiniti ništa nažao.

Zapadnjak se osmehnu snažnom zdepastom pomoćniku šerifa.

Taj čovek mu se dopao. Zašto ne bi učinio uslugu njemu koji mu je spasio život? I, to je stvarno tako. Da ga onaj opasni mali čovek Frenči Lasal nije napao, pomoćnik šerifa Kolfaks ne bi morao da upuca malog nitkova.

— Sve je u redu, pomoćniče — osmehnu se Šejn. — Uostalom, moje ime je Šejn i upravo sam bio krenuo da pronađem šerifa kako bi mu javio da se u blizini ovog grada tamo gore kod kolibe u brdima nalazi još jedan mrtav čovek.

Kolfaks ispruži ruku napred prema mestu gde se sastaju Alamo strita i Alamo tig.

Zgrada na uglu Kroketa strita bila je sazidana od cigala. Imala je velike prozore sa šarenim staklom i po jednoj velikoj tabli od mesinga moglo se zaključiti da je to rezidencija šerifa San Antonija.

Kolfaks ude ispred Zapadnjaka koji je bio prilično zbunjen svim tim sjajem.

Tako nešto visoki čovek nikad nije video. U većini gradova stanovnici su zvezdonoscima obezbedili samo najneophodnije prostorije.

Zgrada šerifa u San Antoniju ličila je na poslovne prostorije nekog bankara u Vol Stritu.

Za pisačim stolovima sedelo je više pomoćnika šerifa koji su bili zadubljeni u akta.

Kolfaks je prišao jednoj drvenoj pregradi. Otvorio je jedna uska vrata u njoj.

Mahnulo je rukom Šejnu.

— Pođite za mnom, mister — reče on i sceri se. — Nastavićemo razgovor u mojoj kancelariji.

Zapadnjak je pošao za njim.

Došli su do jednih vrata na kojima je zlatnim slovima bilo napisano:

POMOĆNIK ŠERIFA MISTER MAJK KOLFAKS.

Šejn se obrati Kolfaksu.

— U stvari, ja sam želio da razgovaram sa šerifom, pomoćniče — reče on i sleže ramenima.

Kolfaks nije bio uvređen. Naprotiv, njegov osmeh se proširio preko celog lica.

— To je moj slučaj, Šejne — reče on i odgurnu jednog posetioca u stranu.

Ušli su u kancelariju i Kolfaks je zatvorio vrata za sobom.

— Naš šerif, mister Luk Klejton, već se zasitio svih tih užasnih prestupa. Čak više ne može da vidi svojim očima krv, a pogotovu mrtvog čoveka. Oružje i pucnjavu je omrzao i o tome više ne želi da čuje ni reči. On svoj zadatak vidi u tome da unapredi saradnju između stanovništva i snaga koje se brinu o redu i miru u ovoj oblasti i da izgladi neke nesporedne pojave.

Šejnu je bilo potrebno dosta vremena da svari ovo što je sada čuo.

Kolfaks mu je ponudio stolicu da sedne, a zatim je i sam zauzeo mesto za pisačim stolom. Svojom šakom udario je zvono koje se nalazilo ispred njega.

Samo nekoliko sekundi kasnije pojavio se neki mladi pomoćnik šerifa i stao mirno ispred Kolfaksa.

Kolfaks pokaza rukom prema Šejnu.

— Mister Šejn je sredio Frenči Lasala za kojim je raspisana poternica — reče on. — Pripremite sve za moj izveštaj. — Poternicu, vest za Ostin i sve ostalo. Nalog za isplatu spremite odmah kako bi ga mister Šejn poneo sa sobom kad izvrši razgovor sa mnom.

— Razumem, ser — odgovori mladić. Okrenuo se i odmah izašao iz sobe.

Samo što još nije zvecnuo petama, pomisli Zapadnjak i otpрати ga pogledom.

Kolfaks se isceri.

— Takav red je zaveo šerif, Šejne. Odlična stvar, zar ne? Zapadnjak potvrdno klimnu glavom.

— A sada da vas obavestim o drugom mrtvom čoveku, Kolfakse — reče on. — Sinoć sam hteo da prenoćim u lovačkoj kućici tamo gore pored San Antonia Rivera kada su me iznenada napali tri nepoznata čoveka. Cuo sam ime Frenči i otuda pretpostavljam da je taj Frenči Lasal još prošle noći pokušao da me pošalje na onaj svet. Pri tom je nastradao jedan od njegovih drugara. Smrtonosnu kuglu mora da je uputio Lasal.

— Opišite mi tog čoveka — progunda Kolfaks ljutito. Šejn je to učinio.

Pomoćnik šerifa ponovo udari rukom po zvonu.

Mladi pomoćnik se pojavio samo nekoliko sekundi kasnije ponovo u sobi.

— Još jedan nalog na 300 dolara za mister Šejna, Benere — reče Kolfaks. — I. potražite poternice za Slima Batlera i Luja Salija. Pošaljite dva čoveka gore do lovačke kolibe pored San Antonija. Tamo bi trebalo da se nalazi telo mrtvog Batlera. Neka islednik ispita da li kugla u njegovom telu potiče iz Lasalovog revolvera tipa „L'Ma”.

Izvukao je ispod pojasa revolver sa dugačkom cevi i pružio ga mladom pomoćniku.

— Želeo sam da zadržim za sebe tu opasnu gvožđuriju — objasni Kolfaks kada je mladi pomoćnik izašao iz prostorije.

Pogledao je Šejna i podigao obrve.

— Lasal, Butler i Šali su bili jedna banda — nastavi pomoćnik šerifa uzdahnuvši. — Oni su ubijali ljude po porudžbini, uz dobru nagradu, naravno. Da li možda sumnjate u nekog ovde u San Antoniju koji bi mogao da vam radi o glavi?

Kolfaks se isceri. Nije sačekao Šejnov odgovor.

— Zaboga, Šejne, pa vi ste jedan kućkin sin — frknu on. — Hajde već jednom prestanimo da se igramo pozorišta. Ja vas znam. Poznata mi je i vaša priča o Vels Fargou i Sidni Bladu. A i mnoge druge stvari o vašim podvizima u poslednjim godinama. Jako dobro se sećam gužve u Brekitvilu pre godinu dana kada ste za Koru Korigen, kako se onda zvala, vadili kestenje iz vatre i Big Džim Bušnela naučili pameti. Isto tako mi je dobro poznata priča o Flegleru u Del Riju. Gde god se vi pojavite tu leti perje na sve strane. To ne možete da sakrijete. A ja vas pitam da mi kažete iskreno, za koga vi u stvari radite? To sam pitanje često samom sebi postavljao. Međutim, nisam našao odgovor. Vi ste čovek takvog kalibra koji se jako retko može sresti u životu. Kao revolveraš mogli biste zgrnuti čitavu gomilu novca, a da se pri tom ne ogrešite o zakon. Imate neverovatnu moć da rešavate i najveće zagonetke koje izgledaju nerešive. Da li je moguće da ste se toliko izmenili otkako je prestala vaša svađa sa Vels Fargom? Kao da ste sada postali prijatelj svih onih koji se nalaze u nevolji i kojima je potrebna pomoć! Da li je to tačno, mister Šejne?

— Ja sam oduvek bio prijatelj svih ljudi, Kolfakse — odgovori Zapadnjak i isceri se. — Možda samo ranije nisam imao priliku da to i na delu dokažem.

Kolfaks je nabrao obrve.

— Ko vas je pozvao ovamo u San Antonio, Šejne? — upita on. — Kora Korigen, zar ne?

Sa Zapadnjakovog lica nestade osmeh kao da ga je vetar odneo.

— Kako ste došli do tog zaključka, Kolfakse? Da li je Kori Korigen potreban jedan takav revolveraš kao što sam ja? Zar ona ima neke ozbiljne probleme?

Kolfaks razvuče lice.

— Cuo sam i o tome da vi volitve žene i da imate jako mnogo uspeha kod njih, Šejne — osmehnu se on zagonetno. — Ali, nemojte mi sada ispričati da ste u toku duge noći samo vodili ljubav i da niste imali prilike da o tome razgovarate sa gospođom Garnet.

Zapadnjak se zavalio nazad u stolici. Gledao je u zdepastog pomoćnika šerifa nabraši obrve, Taj čovek je nekako ličio na šariatana, ali izgleda da je bio dobro obavešten o svemu i đavolski tačno pamtio ono što je čuo.

Pre nego što je Zapadnjak mogao bilo šta da odgovori Kolfaks je podigao desnu ruku uvis.

— Ja razumem to da vi ne želite da kompromitujete jednu ženu kao što je gospođa Garnet, Šejne — reče on. — I, ja to prihvatom. Ali, u poslednje vreme se nešto čudno dešava u odnosima među bogatim ljudima u San Antoniju. Naravno, ja se u sve to ne mešam. Međutim, čini mi se da tu nastaju izvesne poteškoće koje se lako mogu završiti zločinom. A to bi podiglo veliku prašinu i ako čovek ne ume da zauzme pravi stav, može se jako lako dogoditi da izgubi svoju sopstvenu glavu sa ramena. Ja volim svoj posao, Šejne i želim da ga zadržim. Bio bih vam zahvalan ako u onome što nameravate da preduzmete ovde u gradu imate to u vidu.

Zapadnjak nije voleo da mu se na uvijen način kaže nešto što je sasvim jasno, ali on je znao da Kolfaks ne želi da otkrije sve svoje adute, jer se bojava da će između mnogih stolica sesti na patos. Zato je samo potvrdno klimnuo glavom. Samuel Fild će mu saopštiti ono što želi da sazna da bi mogao da pomogne Kori.

Neko je kucao na vrata.

Pojavio se mladi pomoćnik sa jednim manjim papirom koji je pružio Kolfaksu.

Zatim se brzo udaljio i zatvorio vrata za sobom.

Kolfaks je ustao i pružio papir Zapadnjaku.

— Evo tu je, Šejne — osmehnu se on. — Nalog za isplatu 800 dolara.

— Zašto ga vi ne uzmete, Kolfakse? — upita Šejn. — To ste vi zaslužili, a ne ja.

— Ne nisam — odvrati pomoćnik šerifa. — Samo onih 500 dolara. Ali, imaćemo priliku da se još vidimo. To je pošten predlog sa tvoje strane, ali više volim gotov novac.

Zapadnjak je takođe ustao.

Pružio je prijateljski ruku Kolfaksu i krenuo prema vratima sobe.

Dok je hvatao kvaku čuo je iza sebe glas pomoćnika šerifa. — Budite jako oprezni, Šejne! — doviknu on. — Pazite na tog opasnog Sali! Taj Francuz je bio jako dobar prijatelj sa Frenčijem Lasalom. Tako nešto čudno, kao da su u braku, razumete? Sali će svakako pokušati da se osveti za Lasalovu smrt, a i da izvrši nalog koji je dobio od nekog.

Kolfaks mu je opširno opisao kako izgleda Sali i Zapadnjak se zahvali.

Izašao je iz kancelarije pomoćnika šerifa i krenuo laganim koracima preko Alamo trga prema Houston ulici u kojoj se nalazila kancelarija Semjuela Filda.

VIII

Semjuel Fild je bio veoma nervozan kad je ugledao Zapadnjaka.

Sejn je tako reći izvukao advokata iz kreveta.

Oči Semjuela Filda bile su natekle i crvene. Svakako od alkohola koji je u velikoj količini uneo u svoj organizam prošle noći.

— Prijem kod Dvejersovih — mrmlija on, pokušavajući da objasni Zapadnjaku zašto tako izgleda. — Zamisli, preko dvadeset robnih kuća u Teksasu!

Zapadnjaka nije uopšte interesovalo ko je ovde u San Antoniju bogat.

Sačekao je u kancelariji advokata, a zatim su zajedno krenuli u restoran.

Semjuel Fild klimnu glavom kad se konobarica udaljila.

— To je tačno — mrmlija on. — U poslednje dve nedelje neko je dva puta pokušao da ukloni Koru Korigen sa ovog sveta. I oba puta je to ličilo na nesrećan slučaj. U početku nisam mogao da poverujem u to da iza svega stoji Skot Garnet. Ali, zatim mi je Kora ispričala da Garnet ima ljubavnicu.

Zapadnjak se isceri.

— Pa, i Kora nije nevini anđeo — reče on.

— Naravno da nije — potvrdi Semjuel Fild. — Ja u početku nisam verovao u to sve dok mi Kora nije rekla ko je Garnetova ljubavnica.

— I? — upita Zapadnjak radoznalo.

— Iznenadenje, Šejne! Držite se čvrsto za stolicu. To je lično Bjanka Bušnel.

Sejn je stvarno bio iznenađen.

— Kćerka Big Džim Bušnela?

— Da! — potvrdi Fild. — Ona je jedina zadržala nasleđstvo svoga oca, kuću u Brekitvilu. Eto, već nekoliko nedelja je ovde u San Antoniju, i kako se čini, đavolski opasno se latala Skota Garneta. Pokušao sam da razgovaram sa Skotom i da ga urazumim, ali on me je izbacio napolje iz svoje kuće i još mi rekao u lice da se ne mešam u njegove stvari kao neka pogana lisica.

Sigurno je bio u pravu, pomisli Zapadnjak.

— Zatim su usledila dva napada — nastavio je Semjuel

Fild. — Najpre je Kora kao slučajno dospela između dva čoveka koji su se posvadalili i potegli pištolje. Zamalo je jedna kugla nije usmrtila. A, zatim je na nju skoro naletela jedna kočija ispred „Maverik” hotela i Kora je za dlaku izbegla ono najgore. Ako iza svega toga ne stoji lično Skot Garnet, onda sve to kuva Bjanka Bušnel. Eto zato smo pozvali vas, Šejne da biste otkrili ko želi da je pošalje na put bez povratka. Nismo hteli da mešamo šerifa u sve to, Jer, tada bi izbio strašan skandal. Vi ste naša poslednja nada. Ako Skot Garnet uspe da ukloni svoju ženu sa ovog sveta onda će on postati najbogatiji čovek u Teksasu.

Zapadnjak je jeo šunku sa jajima i razmišljao.

Da li je možda Skot Garnet odnekud saznao da je advokat Semjuel Fild pozvao Šejna? Da li je on isplatio trojicu ubica da srede Zapadnjaka pre nego što dobije priliku da nešto preduzme?

Skot Garnet se doduše čudno ponašao jutros u Zapadnjakovom apartmanu, ali kad bolje razmisli, nije mu se učinilo da je Skot Garnet čovek koji bi se upustio u neki tako sumnjiv posao.

Šejn je pomislio na to da ga je Garnet pozvao da s njim ruča.

Da to nije neka nova zamka?

Možda taj Luj Šali vreba iz potaje negde na putu kuda je krenuo Garnet?

Visoki čovek nije ništa ispričao Semjuelu Fildu da se dogovorio da se sastane sa Skotom Garnetom.

Zapadnjak je bio nestrpljiv. Šta li se to stvarno ovde kuva u ovom đavolskom gradu?

Semjuel Fild, koga je smatrao jako poštenim i iskrenim čovekom, izgledao mu je suviše nervozan za čoveka koji ima čistu savest.

Zapadnjaku se vrzmala misao po glavi da ovaj čovek nije zabrinut za sudbinu Kore Garnet.

Eto, Semjuel Fild nije uspeo nijednom da izdrži Zapadnjakov pogled. Kao da je hteo nešto da sakrije.

IX

Otmeni nameštaj u restoranima polako, ali sigurno je počeo da nervira Zapadnjaka.

I Skot Garnet je odveo Šejna u jedno gnezdo gde su konabari nosili bele rukavice.

Doneli su jelo na srebrnim poslužavnicima u činijama od srebra sa srebrnim poklopcima.

Zapadnjak se jedva uzdržao da se ne nasmeje kada je konobar podigao poklopac i gostima s puno ponosa otkrio šta se nalazi u činijama. Jer, to bi svakako bilo dovoljno za jedno trogodišnje dete, ali nikako za jednog odraslog čoveka.

Posle svakog zalogaja Zapadnjak je bio sve gladniji.

Skot Garnet je pričao onako kako je verovatno i bilo uobičajeno u krugovima društva u kojima se kretao. Govorio je o ovome i onome, sve unaokolo i uopšteno. Nikad da pređe na ono glavno zašto su se ovde i našli.

Zapadnjaku je već bilo svega dosta. Počelo je da ga nervi-

ra to što Garnet obilazi oko glavne stvari kao mačak oko vrele kaše. Zašto?

— Zašto niste pozvali na ručak i Bjanku Bušnel? — upita on posle toga.

Skot Garnet se zagrcnuo i počeo da kašlje.

Zapadnjak se nije usudio da ga udari po leđima što bi mu pomoglo da se brzo povрати. Ali, zatim je to ipak učinio, ne obazirući se na začuđene poglede gostiju.

Garnet se polako smirivao. Ipak, njegovo lice ostalo je i dalje crveno. Ali, sada uzrok nije bio nedostatak vazduha kao ranije kad se zagrcnuo, nego zato što je bio ljut kao ris.

— Šta to sada treba da znači, Šejne? — frknu on besno. — Ja vama nisam uputio nikakve prekore zbog Kore!

Govorio je tiho tako da niko za susednim stolovima nije mogao da razume njegove reči. Izgleda da mu je smetalo to što se ostali gosti stalno okreću prema njima.

Zapadnjaku je bilo svejedno šta će ti ljudi čuti.

— Da li poznajete Frenči Lasela, Slima Batlera i Luja Šalija? — upita Šejn mirno.

— Nešto tu nije u redu — ciknu Garnet tiho. — Šta ti je samo Kora mogla da zakuva? Saznao sam sve iz njene prošlosti, Šejne. Poznato mi je i to šta se onda dogodilo sa mis Bušnelovim ocem i sa nesrećnim Apačem iz Meksika. Ali, to je sve prošlost.

— A, da li je to prošlost i za Bjanku Bušnel, Garnete?

— Bolje bi bilo da vi Bjanku Bušnel ostavite na miru — fuknu Garnet besno. — Ona s tim nema nikakve veze. Poznato joj je da je onda njen otac napravio grešku. Zato baš i želi da što pre zaboravi prošlost.

Šejn podiže obrve.

— A, da li vam je poznato šta je vaša žena doživela za poslednje dve nedelje, Garnete? — upita on.

Skot Garnet je prebledeo. Njegove ruke stegle su grčevito čašu s vinom koju je upravo bio prineo usnama.

— Vi ste stvarno poludeli, Šejne! — ciknu on besno. — Hoćete da mi date na znanje da ja i Bjanka imamo neke veze s tim? Zaboga, čoveče! Šejne, pa ja ne znam šta da radim ni sa svojim ogromnim bogatstvom. A sada može ispasti da mi je stalo do Korine imovine! Glupost. Mi imamo posebno svaki svoj deo. Čak sam joj rekao da ću joj dati jedan milion ako pristane na razvod.

Sada je Šejn ćutao.

Teško mu je bilo da to sve odjednom prihvati, a da o tome malo ne razmisli.

Sto mu gromova, zašto je Kora prećutala pred Fildom i pred njim da joj je Garnet nudio razvod? Da, možda, Garnet to nije izmislio?

Garnet je bio ljut kao ris. Netremice je gledao Zapadnjaka, očekujući šta će on da kaže.

Zapadnjak je odlučio da ga još više naliuti. Možda će taj bogataš odati nešto!

— Kažite mi, Garnete, gde mogu da nađem mis Bušnel? — upita on. — Želim da razgovaram s njom.

Garnet je skočio kao oparen.

Stolica pade iza njegovih leđa na pod. Iz njegovih očiju sevnulo je stotinu munja koje su prostrelile Zapadnjaka. Usne su mu drhtale kao lišće na vetru. Hteo je nešto da kaže, ali tog trenutka nije uspeo da prevali nijednu reč preko svojih usana.

Šejn je i dalje sedeo i gledao ga netremice.

Garnet se najzad pribrao.

— Ako Bjanku taknete čak i malim prstom — zapreti on glasom koji je drhtao i koji je sada mogao da se čuje u celoj sali — onda ću vas, ja lično ubiti. Šejne!

Zapadnjak je ustao.

Tog trenutka kraičkom oka primetio je neki neobičan pokret na jednom od stolova koso od Garneta.

Kao da se ruka čoveka, koji je sedeo sam za stolom i ručao, odjednom davolski opasno mašila revolvera.

Zapadnjak se nije prevario. Ruka nepoznavog čoveka se sada pojavila iznad stola sa revolverom spremnim da svakog trenutka bljune smrtonosnu vatru.

Šejn je malo bolje zagledao. Tog istog trenutka mu je bilo jasno da opis koji mu je dao Majk Kolfoks o Luju Šaliju u dleku odgovara čoveku sa revolverom u ruci.

Revolver se podigao. Neka žena je prodorno kriknula.

Zapadnjak se baci u stranu.

Još dok je padao izvukao je svoj revolver iz futrole. U garderobi su hteli da mu ga uzmu kad je došao ovamo. Sva sreća što nije naseo tom triku.

Francuzova kugla fjučnula je kroz vazduh i pogodila bocu sa vinom na stolu gde su koji trenutak ranije sedeli Garnet i Šejn. Staklo prсну na sve strane.

Garnet je razrogačenih očiju gledao kako Šejn nestaje ispod stola. Međutim, nije dugo oklevao. Okrenuo se munjevito na drugu stranu i skoro neprimetno izvukao mali revolver iz futrole ispod jakne.

Njegov pucanj odjeknuo je skoro istovremno kad je grmnuo Šejnov „remington”.

Dok se odjek pucnjeva stišavao u sali je nastao pravi pakao.

Žene su cikale i vrištale pokrivši lice rukama.

Većina muškaraca je bila pribranija od predstavnica lepšeg pola. Oni su se bacili iz svojih stolica na pod, ne obazirući se mnogo na svoje pratilje koje su cikale.

Obe kugle koje su bile namenjene Šaliju zabiše se s treskom u naslon tapacirane stolice.

Zapadnjak se brzo pomerao dalje po patosu i uskoro se munjevito podigao između dva stola sa „remingtonom” u ispruženoj ruci.

Istog trenutka ugledao je Šalija koji je pognut bežao prema izlazu iz restorana. Krajevi njegove karirane jakne mlatarali su kroz vazduh iza njega.

Šejn nije hteo da puca čoveku u leđa. Uostalom želeo je da uhvati živog tog nitkova. Tada će biti rešena zagonetka ko mu je natovario na vrat trojicu opasnih pucaroša koji su po svaku cenu hteli da ga smaknu.

Ljudi u neposrednoj blizini Francuza padali su u stranu i oslobađali mu prolaz.

Samo je jedan konobar napravio grešku.

On se pojavio na vratima garderobe i ukočio se od straha kad je ugledao nitkova sa revolverom u ruci.

To ga je koštalo života.

Ubica je bio bezobziran. On je brutalno raščistio sebi put kojim je nameravao da pobjegne.

Kugla iz njegovog revolvera oborila je konobara na pod. Šali je preskočio njegovo telo i nastavio dalje da trči.

Zapadnjak je guruno rukom jedan sto koji mu se našao na putu. Tanjiri, činije i čaše popadaše s treskom na pod.

Šejn nije obratio pažnju na to. Jer, njegov pogled bio je prikovan za leđa ubice koji se udaljavao i sada se već bio približio vratima.

Međutim, odjednom je Francuz u crnom odelu zastao na vratima. Kao da ga je neka nevidljiva ruka zgrabila za vrat.

Istog trenutka Šejn je čuo i pucanj koji je odjeknuo iza njegovih leđa.

Njegova glava okrenu se nazad.

Iz malog džepnog revolvera Skota Garneta pušio se dim.

Lice milionera bilo je blede kao krpa.

Zapadnjak je nastavio da trči prema vratima gde je pao Luj Šali. Sada je već bio stavio „remington” u futrolu i nagnuo se iznad ubice koji je ležao na trbuhu.

Odmah je uočio malu rupu na kariranoj jakni koja se nalazila vrlo blizu levog ramena.

Polako je ustao.

Stavio je svoju čizmu ispod tela ubice Šalića i prevrnuo ga na leđa.

Leva ruka ubice pade bešumno na pod.

Revolver se nalazio u desnoj ruci mrtvog čoveka. Njegove oči više nisu imale nimalo sjaja. Zenice su bile podignute.

Zapadnjak je čuo ubrzano disanje iza sebe. Okrenuo se.

Pred njim se nalazilo blede lice Garneta Skota koji je s užasom buljio u Šalića.

— Dobar pogodak, Garnete — reče Šejn ljutito. — Pogodili ste ga tako da neće moći ništa da nam ispriča o tome ko ga je potplatio da puca na mene.

Garnet se trže.

— Na vas da puca! — kriknu on. — Ne, prokleti ubica je gađao mene!

Da li Garnet glumi? Nije mu ličilo na to. Do đavola, pomisli Šejn ljutito, valjda više nema pucaroša koji su se okomili na njega i stalno pokušavaju da ga napune kuglama.

— Vi se jednostavno obratite pomoćniku šerifa Majku Kolfaksu! — reče on podrugljivo. — Čovek koga ste uputila na daleki put bez povratka vredi 500 dolara. Tako stoji u poternici koja je raspisana za njim. A, to je dovoljno da platite naš ručak danas u ovom restoranu.

Zapadnjak klimnu glavom u znak pozdrava i izađe iz otmenog restorana koji sada svakako nije izgledao tako lepo.

Dobro je upamtio opomenu Skota Garneta koja se odnosila

na Bjanku Bušnel, ali takve pretnje za njega nisu bile neka posebna prepreka da ostvari ono što je naumio.

Negde u dubini duše osećao je da je Bjanka Bušnel ključ koji će otvoriti čarobna vrata i otkriti sve tajne ove zamršene igre, koja Kori Garnet i Semjuel Fildu zadaje toliko glavobolje.

Tek kada se našao na ulici visoki čovek je duboko udahnuo vazduh.

Osetio je potrebu da popije jedan viski. Ali, nije više želeo da uđe u neki otmeni restoran.

Osetio je neodoljivu čežnju za nekim pristojnim salunom u kome za susednim stolovima nema ljudi koji nameravaju nekog da upucaju.

Sa Korom treba da se sastane tek uveče u njenom apartmanu u hotelu „Maverik”. Dakle, ima celo popodne samo za sebe.

Možda će natrapati na neku lepu devojkicu uz koju će pokušati da zaboravi sve ono što ga muči? Jednostavno mu je bilo dosta toga da razmišlja ko ovde koga čeka iza ugla da mu uputi kuršum u glavu.

X

U Buena vista ulici naišao je na neki mali salun.

Ušao je unutra i naručio viski.

Ispijao je već drugu čašu, a njegov pogled je kao začaran stalno bio prikovan za raskošne grudi žene iza šanka.

Kakva lepotica!

Kosa crna kao katran, savijena na vratu u punđu. Tamnosive oči koje su se veselo širile kad god bi pogledala visokog čoveka pored šanka.

Šta bi to moglo biti tako smešno na meni? Pitao se Zapadnjak. Poručio je i treći viski.

Prihvatio je čašu iz njene ruke i njene sočne usne se otvore kad je ispod šanka dodirnuo za trenutak svojim prstima nežnu kožu lepe žene.

Ali, ona ga je opomenula oštrim glasom.

— Ako ne budete držali čašu ona će pasti!

Zapadnjak se zbunjeno trgao.

Njene usne bile su vlažne.

Osmehnuo se i prihvatio čašu.

Njegov pogled je skliznuo niz lice i zaustavio se na dubokom dekolteu haljine od tamnocrvene svile.

Odmah je video da ne nosi grudnjak. Sam materijal je bio dovoljan da istakne njene okrugle krupne kugle. Sasvim jasno je ugledao kako se na svili ocrtavaju šiljasti vrhovi.

— Jeste li zadovoljni? — upita ona veselo.

— Jako — odgovori on kratko.

Njen pogled je kliznuo pored njega. Vrata saluna su se otvorila.

Zapadnjak se nije okrenuo. Očima je pratio samo ženu bujnih oblina.

— Donesi mi jedan viski, Lola! — čuo se glas novog gosta.

Zapadnjak je ipak obratio pažnju na taj glas. Nešto ga je

opomenulo da je taj glas morao nekad čuti. Učinio mu se poznat.

Kada je žena odgovorila: „Odmah, Leone“! Zapadnjaku je već bilo jasno ne samo da je već čuo taj glas, nego i gde ga je čuo.

Žena ga je iznenađeno posmatrala dok se brzo okrenuo na stolici i pogledao prema ćelavom čoveku koji se već bio smestio za jednim stolom i ispružio debele noge ispred sebe.

— Hej, Kori! — doviknu Zapadnjak. — Izgleda da ti je bilo sasvim udobno u zatvoru. Sada si još deblji nego ranije.

Šejnov glas je iznenadio ćelavka. Skočio je kao oparen sa stolice.

Desna ruka debelog Koriija spuštala se polako prema dršci „kolta“.

Međutim, kada je prepoznao Šejna, njegova ruka trgla se od revolvera kao da se od njega opekla.

— Šejne! — viknu on promuklim glasom.

Zapadnjak se isceri.

Odjednom mu je sve to postalo zabavno.

Ovde u San Antoniju kao da su se okupili svi oni koji su nekad prisustvovali raspravi između Kore Korigen i Big Džim Bušnela.

Leon Kori je tada bio šerif u Brekitvilu.

Na žalost, našao se na pogrešnoj strani i pošto je upucao s leđa jednog kaplara armije da bi oslobodio svoga sopstvenog zatvorenika Big Džim Bušnela, osuđen je na godinu dana zatvora.

Mora da su ga ranije pustili iz zatvora!

— Šta ti, zaboga, tražiš ovde u San Antoniju, Kori? — upita Zapadnjak. — Ne želiš valjda i ti da prigrabiš neku mrvicu kolača koji Bjanka Bušnel želi da odseče od torte Kore Garnet?

Kori je počeo da guta vazduh kao šaran na suvom.

Njegove oči su se razrogačile, a krajevi nosa počeli su da drhte.

Lepa žena istrčala je iz šanka i stala između svoja jedina dva gosta. Bilo je očigledno da se bojala da će dvojica muškaraca potegnuti revolvare jedan na drugog.

— Ko je ovaj čovek, Leone? — upita ona debelog bivšeg šerifa piskavim glasom.

— Šejn! — odvrati Kori plačljivim glasom.

Verovatno je ćelavi debeliko, dok se nalazio u zatvoru, svaki dan razmišljao o tome da se njegovi i Šejnovi koraci više nikad ne treba da ukrste u životu. Bar se nadao da će to moći da izbegne.

— Mnogo si mi kazao, Leone! — frknu žena ljutito. — A ko je Šejn?

— Nepravedni ste madam! — osmehnu se Zapadnjak i preseče je svojim pogledom. — Zašto niste pitali mene? Ja bih svakako mogao mnogo više da vam ispričam o sebi nego ovaj debeli Kori. I to uz čašicu pića.

Žena je ciknula nešto besno što Zapadnjak nije razumeo.

Njenu ljubaznost kao da je odjednom odneo vetar nekud u daljinu. Okrenula se prema visokom čoveku nabranih obrva.

— Mister! — ciknu ona otrovno kao zvečarka. — Ne volim one koji prave lom u salunu. Ostavite Leona na miru. Jeste li razumeli? Sada ispijte svoj viski i hvatajte maglu, i da vas moje oči nikad više ne vide!

Zapadnjak se osmehnua.

— Nisam od onih koji prave gužvu, madam — odgovori on mirno. — Kori može to da potvrdi. Ja sam jedan dobar čovek, ali ne dozvoljavam da mi neko stane na nogu. Niko, razumete! Pogotovu ne jedan potplaćeni šerif. Volim svoj mir, dobar viski i naravno lepu ženu u svom naručju. Ne možete tako jednostavno da me oterate, madam. Toliko sam se obradovao kad sam ugledao jedan ovako lep salon.

Ona je za trenutak oklevala. Ali, izgleda da se brzo odlučila. U njenim očima pojavio se ponovo sjaj. Iskra topline.

— Ne želim nikakvu pucnjavu, mister Šejne! — reče ona i pogleda visokog čoveka.

— To ne zavisi od mene, madam — odvrati Zapadnjak i osmehnua se. — Možda bi trebalo da kažete tom vašem Kori-ju da je bolje za njega ako podalje drži ruku od svog topa. U protivnom, može se desiti da vaš salon bude izrešetan kuglama.

— Leone! — viknu žena.

Njen glas je bio oštar.

Zapadnjak je video u ogledalu iza šanka kako Kori podiže svoju ruku od „kolta“. U plavim očima nekadašnjeg šerifa ogledala se mržnja.

— Bolje bi bilo da držiš svoje prste što dalje od tog momenta, Lola! — rešao je on. — Taj kućkin sin će ti sa sobom doneti samo nevolje. Pucnjavu! To mi možeš verovati, jer ja njega jako dobro poznajem.

Lepo lice žene se smračilo.

— To je moja stvar, Leone! — ciknu ona. — Mislim da je sada najbolje da ispiješ svoje piće i da se izgubiš odavde. Jer, ako tako budeš vređao Šejna, onda ja tom visokom čoveku ne mogu zabraniti da te nauči pameti.

Kori ustade. Tresnuo je praznu čašu o sto.

— Da, Lola! — frknu on besno kao kakav prerijski mačak. — Odlazim, ali budi sigurna da ću sve ispričati njemu! Ti već znaš na koga mislim. I, doživćeš iznenađenje u plavom, ako se usudiš da se upustiš sa ovim koriletom.

Ona se naljutila.

Šejn bi nairadije tog trenutka stegao ruku tom debeliku, bivšem šerifu. Jer, učinio mu je veliku uslugu. Oštro oko Zapadnjaka je odmah uočilo da se Korijeve reči izazvale prkos kod nie.

Možda bi, inače, hladno odbila Zapadnjaka i rekla mu da ide s milim bogom, ali Korijevo ponašanje je učinilo to da se ona zainteresuje za nepoznatog stranca.

Šejn se polako okrenuo na svojoj stolici.

Leon Kori nije ni primetio brzi pokret Zapadnjaka kada je izvadio svoj „remington“ iz futrole. Prebledio je kad je ugledao cev revolvera koja je đavolski opasno bila uperena u njega. Razrogačio je oči i okrenuo se brzo na drugu stranu. A, zatim je vešto kao lasica šmugnua iz saluna.

Lola uopšte nije uspela da vidi kada je Zapadnjak izvadio

svoj „remington” iz futrole, niti kada ga je ponovo vratio tamo gde je ranije stajao.

Osmehnula se visokom čoveku.

— Leon vas, izgleda, jako ceni kad je tako brzo dao petama vetar — reče ona.

— Ako se kaže da me ceni, onda to ne odgovara sasvim istini — odvrati Zapadnjak. — Mislim da bi se pre moglo reći da se boji. Jer, njemu je jako dobro poznato da ne podnosim tipove kao što je on.

Zapadnjak se osvrnu na sve strane. Prostorija je bila prazna.

4

— Da li se vama uopšte isplati da otvarate popodne salun? — upita on.

Ona se nagnu napred. Prišla mu je bliže. Njena desna ruka podigla se prema Zapadnjaku.

Visoki čovek oseti kako mu srce ubrzano kuca. Pomilovala ga je po licu.

— Danas se isplatilo, Šejne — reče ona tiho.

XI

Bilo je to popodne kakvo se samo poželeti može!

Tišina, odmor i milovanje.

Ova tiha žena mu je bez ijedne reči dala do znanja koliko je bila zadovoljna.

Zapadnjak je uživao kao retko kada.

Mir, lepa žena i viski!

On se divio njenom lepom telu. Koža joj je bila bronzane boje.

Njene grudi nisu bile tako velike, ali za ženu njenih godina bile su neobično čvrste.

Zapadnjak podiže glavu.

Dole u salunu razbilo se s treskom neko staklo.

Kada se i Lola uspravila i sela na ivicu kreveta, i kada je u njenim očima ugledao strah, bilo mu je jasno da je mirno popodne za njega prošlo.

Čuo je buku u salunu i ustao iz kreveta.

Upravo kad je već bio pričvrstio kopču i opipao dršku svojega „remingtona” u futroli vrata spavaće sobe su bila žestoko odgurnuta i tresnula o zid.

Neki visoki čovek ušao je gipkim koracima unutra.

— Deine! — ciknu Lola Rošel.

Međutim, nije ni bilo potrebno da pominje ime čoveka koji je razbio vrata i ušao u prostoriju. Zapadnjaku je to lice već bilo poznato.

— Dejn Barnet! Nekadašnji telohranitelj Big Džima Bušnela? Tu svakako nije moglo biti zabune.

Zapadnjak je Barneta ranio u pucnjavi u glavnoj ulici Bretkvila.

Na Barnetovoj desnoj slepoočnici jasno se video ožiljak od rane koji je ostavila Šejnova kugla.

Barnetovo mršavo lice se razvuklo u grimasu. Njegova ruka je lagano krenula prema dršci revolvera od slonove kosti.

Lola Rošel ciknu.

Međutim, brzo je ućutala i pogledala u Šejna.

Zapadnjak se isceri.

— Ne boj se, Lola! — reče on mirno. — Barnet sigurno neće pucati, jer on jako dobro zna da sam ja mnogo brži od njega. Eno ona mala uspomena na njegovoj slepoočnici ostala mu je od mene. Zar ne, Barnete?

Barnet je izbegavao da pogleda Lolu Rošel.

Najzad je uspeo da kaže nekoliko reči.

— Hoću... da razgovaram s tobom, Šejne — mucao je on promuklim glasom.

— E, to ti je već dobra ideja, Barnete — odgovori Zapadnjak brzo. — I ja imam ponešto na srcu što bih rado pitao tebe. Hajde, siđi sada dole u salun i sačekaj me. Želim da se na miru obučem i da se oprostim od Lole kako dolikuje jednom pristojnom ljubavniku.

Barnetovo lice obililo je crvenilo. Ni sada nije pogledao prema Loli.

Okrenuo se naglo.

Prišao je vratima i zalupio ih za sobom. Ali, ona se odmah ponovo otvoriše, jer je brava bila polomljena.

Kad je čuo Barnetove korake kako se udaljavaju niz stepenice, Zapadnjak se osmehnu Loli.

— Ne mogu da odaberem reči kojima bih ti se zahvalio za divno popodne koje sam proveo s tobom, Lola — reče on tiho. — Ali ja...

Ona je već bila ustala. Pustila je čaršav na krevet i prišla visokom čoveku.

Stavila je vrhove svojih prstiju na njegove usne i osmehnula se.

— Nije potrebno da se zahvaljuješ, visoki čoveče — reče ona nežno. — Dao si mi više nego što sam ja tebi mogla da pružim.

Podigla se na prste i poljubila ga.

Zapadnjak je jedva uspeo da se savlada da je ponovo ne zagrli kad je osetio dodir njenih čvrstih grudi na svojoj nagoj koži.

Odgurnuo je nežno od sebe.

— Ne želim da Barnet čeka dugo — reče on. — Mogao bi zaista da se naljuti.

Izašao je brzo iz sobe i uskoro se našao na stepenicama.

Dejn Barnet je stajao pored šanka. Baš tog trenutka je sasuo sebi u grlo viski iz jedne poveće čaše.

Šejn je primetio da je jedno staklo na ulaznim vratima saluna bilo polomljeno.

To je sigurno uradio Barnet da bi mogao da uđe u salun.

Iza šanka je stajao Leon Kori. Debeli ćelavko, bivši šerif Brekitvila. Njegove ruke nalazile su se ispod ravne površine šanka.

Zapadnjak je stao.

— Barnete! — doviknu on. — Kaži Koriju da svoje ruke stavi na šank, ako ne želiš da imaš neprilika.

Barnet se nije okrenuo.

On je samo klimnuo glavom prema Koriju i debeli ćelavko stavi svoje šape na glatku površinu šanka.

Šejn je sišao dole u salun.

— Posluži se sam — rekao je Kori.

Šejn mirno uze jednu čašu i nasu u nju viski iz boce koja se nalazila ispred Barneta.

— Nešto si želeo da mi ispričaš. Barnete — reče Zapadnjak. — Hajde, kaži!

— Nemam nameru da pričam o onome što se onda dogodilo u Brekitvilu, Šejne. Sve je to za mene prošlost i ja sam to izbrisao iz svog sećanja. Tada smo se nalazili na suprotnim stranama i ti si bio bolji od mene. To je tačno. A, osim toga, ti si onda bio u pravu. Možeš mi verovati ili ne, ali ja stvarno nisam ništa znao o „vinčesterkama” i Apačima. U to vreme sam bio telohranitelj Biga Džima, ali on meni nije poveravao svoje planove. Tebi je poznato da ja nisam bio tu kad je on naredio da se izvrši taj đavolski napad na toranj za bušenje nafte Kore Korigen.

Zapadnjak potvrdno klimnu glavom.

Kakve li su zadnje misli tog revolveraša kad sada podgreva staru čorbu?

Šejn je ipak bio oprezan i nije pitao ništa. Možda će Barnett ipak odati nešto!

— Ja radim za Bjanku Bušnel, Šejne — nastavi Barnett, pošto je Zapadnjak ćutao.

Aha! Znači tu smo! U tom grmu leži zec, pomisli Šejn. Barnett je ipak prešao na stvar.

Zapadnjak se neprimetno nasmešio.

— Ja sam danas u podne razgovarao sa Skotom Garnetom — reče Šejn. — On je pokušao da me ubedi da mis Bušnel nema nikakvih zahteva što se tiče imovine Kore Garnet. Meni se čini da taj Skot Garnet nije dobro obavešten, zar ne?

Dejn Barnett pređe jezikom preko svojih suvih usana.

Izgledalo je kao da ne zna kako da Šejnu odgovori, a da pri tom ne oda mnogo.

— Da li mis Bušnel možda ima nameru da traži da joj se vrati nešto od imovine njenog oca? — upita Šejn.

Dejn Barnett klimnu glavom.

— Pa, moglo bi nekako tako da se kaže. Šejne — promrm-lja revolveraš sebi u bradu. — Ali, ni mister Semjuel Fild nije bio tako nežan kad je za sebe prigrabio ogromno nasleđstvo Biga Džima. On je unovčio sve što se moglo. Od igle do jajeta. A, pri tom nije pružio šansu gospođici Bušnel da od toga nešto uzme za sebe lično.

Zapadnjak sleže ramenima.

— To je bilo njegovo pravo, zar ne? — upita on i nabra obrve. — Uostalom, ako mis Bušnel misli da je nešto bilo nezakonito može se obratiti sudu.

Dejn Barnett se prvi put osmehnuo.

— Ja mislim da ne istera uvek pravdu onaj ko je u pravu. Šejne — reče on. — Ima tu i nekih drugih stvari. Svakako se može i uticati na presudu. Ko? Moć i novac, na primer. Kora Garnet ima toga mnogo više nego mis Bušnel.

Zapadnjak sleže ramenima.

— Možda je sve to tako — odvrati on. — Ali, to nikako ne znači da mis Bušnel može da reši sve svoje probleme na taj način što će neko u njeno ime uputiti nekoliko olovni kugli.

Barnet nabra obrve.

— Ko to tvrdi? — upita on oštro.

Zapadnjak ispi svoj viski i stavi čašu na šank.

— Otkako sam došao u San Antonio, već njih trojica su pokušali da me napune olovom, Barnete — reče on hladno. — Možda i ti nešto znaš o tome da je Kora Garnet umalo izgubila glavu nesrećnim slučajem...

— Ti si tek sinoć stigao u ovaj grad, Šejne — reče Barnet. — Zato ti i nije poznato mnogo toga šta se ovde dešava. Obavešten si samo sa jedne strane i zato i ne znaš ništa. A, tebi je dobro poznato da se mora saslušati i druga strana. Ovako kako sada kažeš, miriše mi na to da si ti jedan običan glup čovek koji ne vidi ni prst pred nosom. A ja znam da ti to nisi.

Zapadnjak se trgao.

— Pa šta onda čekaš, čoveče! — frknu on ljutito. — Zar ne umeš da otvoriš usta i kažeš istinu? Nećeš valjda da tvrdiš da su sve te kugle, koje su bile namenjene meni, samo jedna spletku koju je smislila Kora Garnet? Zar je moguće da je ona mene pozvala ovamo samo zato da me upucaju neki plaćeni revolveraši? Ja u to ne verujem!

— Ja ne znam ko stoji iza napada na tebe, Šejne — reče on odlučno. — Siguran sam da mis Bušnel nema nikakve veze s tim. Jer, ona bi o tome najpre razgovarala sa mnom. Osim toga, on preda mnom ništa ne krije. Njeni zahtevi nisu nikakva tajna. Svaki čovek u San Antoniju zna da je ona u pravu.

Šejn se namršti.

— A, kakve veze ima mis Bušnel sa Skotom Garnetom? — upita on.

— Tu ne mogu ništa određeno da kažem — odvrati on. — To je njena privatna stvar. A, ako želiš da čuješ moje lično mišljenje onda ću ti ga i saopštiti. Celu tu stvar je zakuvao mister Garnet. Video si Koru Garnet, Šejne. Dovoljno si pametan da primetiš. To više nije ona žena od pre godinu dana. Promenila se i više čak i ne liči na privlačnu ženu. Zato nije ni čudo što je mister Garnet poludeo za Bjankom Bušnel.

Šejn podiže obrve.

— A mis Bušnel je luda, za Garnetovim i Korinim parama, zar ne? — upita on zajedljivo. — Kad Kore više ne bude među živima onda će oni podeliti kolač, zar ne?

— Misli šta god hoćeš, Šejne. Više od toga ti ne mogu kazati. Ako ostalo ne možeš sam da razrešiš, onda mi je žao. I još nešto. Ja nameravam da se oženim Lolom Rošel. Zato i ne želim da te više vidim u Bueno vista ulici.

Zapadnjak se naliutio. Stavio je ruku na dršku svoga revolvera.

— Treba da naučiš već jednom da tu odluku prepustiš ženi, Barnete — frknu on. — Uostalom, ja nisam na silu odveo mis Rošel u krevet. Ona je jedna divna žena i, ako mene pitaš, ja mislim da je prava šteta ako se ona uda za jednog revolveraša kao što si ti.

To je već mogla biti uvreda i Zapadnjak se pokajao što je tako reagovao. Ali, sada je već bilo kasno. Reči više nisu mogle natrag u usta.

Ugledao je kako Barnetovo mršavo lice pravi grimasu.

Ruke Leona Koriya povlačile su se nazad u nameri da nestanu iza šanka, ali debeljko se trgao i stavio ih ponovo na šank kad je ugledao tamnu cev Zapadnjakovog „remingtona”.

Šejn je polako koračao nazad. Približavao se vratima. Svoj revolver je bio ponovo vratio u futrolu.

Samo krajičkom oka ugledao je tamo gore na stepenicama Lolu Rošel.

Zapadnjak više ništa nije rekao. Okrenuo se odjednom i izašao iz saluna.

XII

Razne misli vrzmale su se po njegovoj glavi. Ali, ničeg pametnog nije mogao da se seti.

Ko je platio ubicama da ga uklone sa ovog sveta? Ko tu koga želi da se oslobodi? Kora svoga supruga Skota Garneta, ili Garnet Kore? Zašto mu Kora nije rekla da njen muž želi da se razvede od nje? Ili je Garnet to slagao?

Hvataj maglu! govorio mu je neki unutrašnji glas.

Ali, on nije bio toliko jak da u njemu uguši radoznalost. Tek sada je bio čvrsto rešen da otkrije šta se stvarno dešava u ovom kraju.

Zapadnjaku je sve više bilo jasno da je Bjanka Bušnel taj čarobni ključić koji će otvoriti teška vrata iza kojih se krije tajna koju želi da sazna.

Večeras treba da se nađe s Korom, ali sutra će morati da pokuša da stupi u vezu s kćerkom Biga Džima Bušnela.

U tome sigurno neće uspeti da ga spreče ni Skot Garnet, niti Dejn Barnet.

Vratio se u hotel „Maverik”.

Primetio je da je jedan konobar žurno prošao kroz sahu i uputio se stepenicama na prvi sprat.

Njegovom oštrom oku nije promaklo da se konobar gore na stepenicama okrenuo i još jednom pogledao šta Zapadnjak radi. A. zatim je nestao.

Šejn se uputio prema stepenicama. Već je bio pružio jedan korak kad mu je nešto palo na pamet.

Pogledao je čoveka iza recepcije.

— Da li mi možete reći ko je vlasnik hotela „Maverik?” — upita on.

Čovek ga je zbunjeno gledao. Kao da nije verovao svojim ušima da je jedno takvo pitanje čuo.

— Pa naravno, to je gospođa Garnet, ser! — odgovori čovek i namršti se. Kao da je to bila neka velika uvreda da se tako nešto ne zna.

Zapadnjak se isceri.

— A, misis Garnet se sada nalazi sigurno u svom birou, zar ne? — pitao je visoki čovek dalje.

— Dogovorio sam se s njom da se vidimo — nastavi Zapadnjak mirno. — Kako bih mogao da pronađem njenu kancelariju?

Portir se trže kao da ga je grom pogodio.

— Pri... pričekajte, ser! — mucao je portir.

Mahnua je rukom jednom momku iz posluge hotela i naredio mu da mister Sejna odvede kod gazdarice hotela.

Zapadnjak pozdravi čoveka i zatim pođe za momkom uz stepenice.

Kad su stigli gore Šejn se okrenuo levo umesto desno gde su se nalazili apartmani. Uhvatio je momka za rame i zadržao ga kad je video kako se otvaraju vrata na kraju hodnika i iz njih izlazi konobar koji je malo pre odjurio uz stepenice.

Mladić je prebledео kad je ugledao Zapadnjaka. Izgleda da je hteo ponovo da se vrati u sobu, ali Šejn mu mahnu rukom, tako da je on stao kao ukočen ispred vrata i nije se usudio ni da mrdne.

— Vas dvojica hvatajte maglu! — reče Šejn grubim glasom.

Zatim je prišao vratima.

Naslonio je uho na mesto gde se nalazila gvozdena kugla. Ali, nije se čulo ništa.

Okrenuo je kuglu i lagano povukao vrata.

Našao se ispred jednih drugih vrata.

Znači, zato nije mogao ništa da čuje.

Prigušeni glasovi dopirali su do njegovih ušiju, ali reči nije mogao da razume. Druga vrata bila su tapacirana.

Izgubio je volju da prisluškuje i pokuša da sazna o čemu se razgovara.

Druga vrata takođe nisu bila zaključana.

Zapadnjak ih otvori i uđe u kancelariju.

Glasovi odmah prestadoše.

Šejn je ugledao Koru Garnet i nekog čoveka. Okrenuli su glave prema njemu. Bili su očigledno iznenađeni.

— Šejne! — uzviknu ona. — Pa šta je to sada. Ja sam tebe očekivala tek u osam sati u mom apartmanu.

Njegov pogled je samo preleteo preko Kore. Osetio je da tu ima i nekih drugih stvari koje nisu tako bezazlene i da mora biti đavolski oprezan ako želi da se i sledećeg dana probudi bez rupe u glavi.

Šejnov pogled zaustavio se na čoveku koji je sada gurnuo nazad dugačke krajeve svoje jakne, a njegova ruka se đavolski onasno približavala dršci njegovog „pismejkera”.

Kora je odmah primetila Šejnov pogled i, mada Šejn sada nije gledao u nju, znao je da joj ovaj susret dva čoveka nije baš prijatan.

Zapadnjak je odmah shvatio da Kora nije želela da on upozna tog čoveka.

Zapadnjaku se taj čovek nije dopao. I, kada je video da mu je Kora krenula u susret on je požurio da što pre stigne do nje.

Pre nego što je Kora mogla bilo šta da uradi, Šejn je zagrlio. A. zatim je poljubio u usta.

— Nisam mogao da sačekam osam sati, draga — reče on nežno.

Krišom je posmatrao kako će na to reagovati plavi čovek sa smešnim brkovima.

Zapadnjak se nije prevario. Desilo se baš ono što je on očekivao. Nije mu promaklo to što je primeti kako se taj čovek

trgao kao da ga je grom pogodio. Njegove usne su se stegle, a iz njegovih očiju sevnule su munje.

Tog trenutka je shvatio da Kora Garnet spava i s tim čovekom.

Nekako u podsvesti pojavila se jedna čudna misao. Setio se Batlera, Lasala i Šalija.

Kora je bila iznenađena onim što je Šejn uradio.

Pokušala je da nekako ublaži sve to osmehom za koji se slobodno moglo reći da je izveštačen i prosto uvredljiv.

Zapadnjak se namršti.

— Ko ti je ovaj ovde? — upita on grubim glasom.

— Ne govori tako, Šejne — reče ona brzo. — On se zove Kenton. Radi za mene.

— Gde? — upita on. — Možda u krevetu?

Kora Garnet se ukoči.

Kenton ustade i pođe napred. Njegova desna ruka je davolski opasno titrala oko drške „pismejkera“.

— Pa, samo napred, Kentone — reče Zapadnjak mirno. — Uradite ono što želite! Ili, pak morate pre toga da pitate za dozvolu Koru?

— Skloni ruku sa revolvera, Noele! — ciknu Kora.

Okrenula se prema Šejnu.

— Šta ti je, Šejne? — upita ona ljutito. — Prvi put si video Kentona i naoštrio si se protiv njega kao da on želi da ti uzme nešto.

— U pravu si — odvrati Zapadnjak ljutito. — On to želi.

Kora Garnet odmahnu glavom.

— Ti ne možeš zahtevati da ja budem tvoja, Šejne.

Zapadnjak se isceri.

— Nisam ja mislio na to da on želi da uzme tebe — odvrati on. — Hteo sam da kažem, da taj čovek hoće da uzme moj život.

Gledala ga je zbunjeno.

— Tvoj život?

Šejn se osmehnula.

— Nemoj da glumiš, Kora — opomenuo je on. — Čini mi se da si jako mnogo precenila sebe. Eto, ja sam uveren da danas nisam načinio nijedan jedini korak u San Antoniju, a da me pri tom nisu posmatrali tvoji ljudi. Isto tako sigurno znaš da je jutros jedan čovek pokušao da me ukloni sa ovog sveta ispred „Maverik“ hotela. To je bio drugar onog snažnog čoveka koji je umro sinoć pored kolibe u brdima. To si sama svojim očima videla. A treći je potražio svoju šansu dok sam ja ručao sa tvojim suprugom i...

Kora ljutito steže pesnice.

— Šta kažeš? — ciknu ona besno. — Ti si se sastao sa Skotom Garnetom?

Izgledalo je da stvarno nije za to znala.

Možda nije mislila da je potrebno da ga stalno ima na oku? Zapadnjaku se učinilo da je baš tako.

— A zašto ne bih! — odvrati Šejn mirno. — Ja mogu da radim ono što želim. A, sada bih te zamolio da ovog trapavka pošalješ napolje. Mogao bih pomisliti da je on poslao onu trojicu ubica da me srede.

— Šejne! — ciknu Kora besno i lupnu petom o pod. — Zaveži! Tako ne možeš da razgovaraš sa mnom. Ja sam tebe pozvala ovamo zato što sam mislila da si moj prijatelj. Bila sam sigurna da ćeš mi ti pomoći da smaknemo nepoznatog protivnika koji želi da me ukloni sa ovog sveta. A umesto toga ti iza mojih leđa njuškaš i...

Šejn je na vreme primetio pokret plavog čoveka.

Izgleda da se više nije mogao da savlada.

Zapadnjak ga brzo odmeri od glave do pete. On stvarno nije bio tako loš sa svojim „pismejkerom“.

Šejn je smatrao da nije baš pošteno to što se upola sakrio iza Kore, ali to svakako nije bilo mnogo važno.

Zapadnjakov „remington“ je prasnuo.

Kugla odbaci u stranu ruku Kentona u kojoj je držao revolver.

„Pismejker“ polete u visokom luku kroz vazduh, a zatim pade na pod.

Noel Kenton je zbunjeno stajao otvorenih usta. Šejn je bio toliko brz da on nije imao vremena ni da krikne kad ga je kugla pogodila i kad je osetio bol.

— Šejne! — ciknu Kora.

Zapadnjak je jednostavno odgurnuo u stranu i pride brzo plavom čoveku koji je sada levom rukom držao svoju podlakticu koja je krvarila.

Podigao je „remington“.

— Moraš reći istinu, Kentone! — viknu on. — Ti si taj koji je poslao ubice da me srede!

Čuo se opasni metalni zvuk kada je Šejn okrenuo doboš „remingtona“.

Kraičkom svoga oka Zapadnjak je ugledao kako Kora stavlja ruke preko svojih velikih grudi.

Kenton je poverovao da će Šejn povući čarač na svom revolveru. Ali, sada mu je već bilo jasno da Kora nije na njegovoj strani.

— Tačno je! — viknu Noel Kenton liutito. — Ja sam naišao tog Frenčija Lasala. Do đavola, već sam rekao Kori da nam jedan takav krvožedni medved kao što si ti uopšte nije potreban. Ja bih sam bio u stanju da sredim Garneta i tu njegovu drolju.

— Sigurno misliš na Bjanku Bušnel, Kentone? — upita Zapadnjak i isceri se.

— Na koga bih inače mislio, Šejne?

— Ako si tako mislio, onda nemoj da je zoveš droljom, sto mu gromova. Pa to isto radi i Kora!

To je svakako već bilo suviše za Koru.

Počela je da vrišti. Iskrivila je besno prste sa dugačkim noktima i pošla prema Zapadnjaku u nameri da ga ogrebe.

Šejn laganim pokretom odgurnu njene ruke u stranu.

Kora je posrnula, ali je uspeła da se uhvati za ivicu stola.

Noel Kenton se nije ni pomakao. Kvasio je svoje suve uzane usne. Njegov pogled bio je vezan za cev Šejnovog „remingtona“.

— Beži odavde kud te god noge nose, Kentone! — reče Šejn oštro. — Nestani iz grada što pre. — Već sutra ujutru

rano ja ću reći pomoćniku šerifa Kolfaksu ko je iznajmio tu trojicu đavolski opasnih ubica da me upucaju.

Kenton je okrenuo glavu i pogledao molećivim pogledom u Koru.

Međutim, plavi čovek je izgleda za nju već bio mrtav. Od onog trenutka kad mu je Šejn izbio kuglom revolver iz ruke!

Teškim koracima Kenton se uputio prema vratima. S njegove ruke padale su kapi krvi na pod. Zatvorio je tiho vrata za sobom. Kao da se bojavao da će uznemiriti Šejna.

Kori Garnet je trebalo dosta vremena da se smiri. Bila je još uvek besna kao divlja prerijska mačka. Ali, zatim je preko njenog lica prešao osmeh. Bilo je jasno da nije iskren, već izveštačen.

Prišla je Zapadnjaku njišući kukovima.

Visoki čovek je već bio vratio u futrolu svoj revolver.

— Šejne! — frknu ona. — Ti si, izgleda, ljubomorani! Ili si rekao zbogom svojoj pameti?

Sto mu gromova, pomisli Zapadnjak, zar je moguće da se neko za tako kratko vreme izmeni? Šta se ovde u ovom đavolskom kazanu kuva? I, zar je zaista moguće da on to ne može da odgonetne? Kora bi ipak morala da ga poznaje bar toliko da shvati nešto. On ne dozvoljava da se neko poigrava s njim. A, pogotovu je to glupo da neko iz lične koristi stavlja njegov život na kocku!

— Ti ne znaš kako to izgleda kad se ne voli suprug, Šejne! Ženi je potrebna ljubav ako želi da živi. Nisi bio tu da mi pomogneš kad mi je bilo najteže.

— A, zašto si se onda udala, Kora? — upita Zapadnjak. — Kažeš da ne voliš Garneta, a ipak si se privila uz njega.

Pogledala ga je svojim tamnim očima.

— Ti si video Skota Garneta, Šejne. Zar ti stvarno još uvek nije jasno zašto sam se udala za njega? Eto, po spoljašnjosti vi možete biti braća. Ličite kao jaje jajetu. Ali, Skot je tako daleko od tebe. On je razmaženi sin milionera koji nije u stanju da zadovolji ženu i pruži joj ono što ona od njega očekuje. Da li sada razumeš?

Zapadnjak odmahnu rukom.

— Nema tu šta mnogo da razmišljaš, Kora — reče on. — Dovoljno je samo da mrdneš prstom i najuriš ga tamo odakle je i došao. Jednostavno se razvedi. Vaša imovina je podeljena i tu ne može biti nikakve zabune. Sem ako on ne želi da se razvede od tebe! Je li tako?

Da li je mlada žena naslutila u njegovom pogledu da Zapadnjak đavolski opasno istražuje neki nepoznati teren?

Čutala je. Ipak se odlučila da ne odgovori na njegovo pitanje.

— Meni se u glavi vrzmažu samo ti napadi na mene, Šejne! — reče ona naizad. — Možda će već onaj sledeći uspeti. I, tu je kraj! Samo na to kad pomislim, da će se moja duša preseliti tamo gore, a da će se taj prokleti Skot Garnet oženiti s Biankom Bušnel! Pa to je da poludim. A pogotovu što znam da će uz to i naslediti svu moju imovinu! I, podsmevati se jednoj ženi koja je bila toliko glupa da im sve to ostavi!

— A, koliko mis Bušnel traži od tebe da joj isplatiš, Kora? — upita Zapadnjak.

Kora ga ponovo pogleda suženih obrva. Bilo je jasno da je posumnjala u njega.

— Razgovarao sam sa Dejnom Barnetom — saopšti joj Šejn.

— Tako... znači... — mucala je ona.

Izgledalo je kao da je počela da se navikava na to da sa Šejnom u svakom trenutku mora računati na neko novo iznenađenje.

— Pa, da ti kažem, Šejne — nastavi ona posle izvesnog vremena. — Ta drolja traži milion. To je, navodno, suma koju nisam isplatili za Big Džimovu „Grand oil kompaniju“.

— A, koliko ti miliona imaš? — upita Zapadnjak.

Gledala ga je zbunjeno.

— Šta ja znam! Negde oko pedeset miliona, a možda i više.

— Onda ćeš joj jednostavno dati taj jedan milion, Kora. To tebi neće značiti mnogo. Zatim ćeš se razvesti od Skota Garneta i niko više neće imati nikakvog razloga da te ukloni sa ovog sveta.

Kora za trenutak nije znala šta da kaže. Disala je teško i kolotala očima.

— Ti si lud! — viknu ona posle izvesnog vremena. — Neću valjda da bacim milion u razjapljene čeljusti te drolje? A, i Skot Garnet se neće izvući tako lako...

Pogledala je uplašeno Zapadnjaka.

Da nije možda suviše rekla?

Visoki čovek je mislio da jeste! Sasvim dovoljno da se njegove misli okrenu na drugu stranu.

Setio se đavolski nervoznog Semjuela Filda!

Nešto tu svakako nije u redu!

— Zašto si ti mene u stvari pozvala ovamo, Kora? — upita Zapadnjak promuklim glasom.

U njegovom srcu pojavila se čežnja da ponovo pred sobom ugleda onu Koru od pre godinu dana, koju je tako strasno ljubio u maloj oronuloj kolibi pored tornja za vađenje nafte. Ali, on je jako dobro znao da takvu Koru Korigen više nikad ne može videti pred sobom, jer ovo je sad jedna druga žena!

— Pa, ti to dobro znaš, Šejne — reče ona tiho. — Treba da me zaštititi od onoga ko želi moju smrt i da tog čoveka ukloniš sa ovog sveta.

Njen glas je bio ispunjen mržnjom.

Zapadnjak je osetio da Kora nikad neće oprostiti Skotu Garnetu što se zbližio baš s Bjankom Bušnel. Znači, Garnet je bio taj čovek koga ona želi da vidi mrtvog. Znači li to da je Kora pozvala Šejna ovamo u San Antonio da za nju ubije njenog supruga Garneta?

Zapadnjak se zgrozio i same te pomisli.

Ipak će morati da pronađe nekog ko će mu ispričavi pravu istinu. Ali, postoji li takav čovek? Svakde je ovde đavolski zagriženo vukao na svoju stranu.

Pomislio je na Semiuela Filda.

Taj advokat je sredio prve poslovne stvari Kore Korigen.

Koliko je Zapadnjaku bilo poznato on se i sada stara o njenoj imovini.

Svakako će morati još jednom da razgovara s Fildom. Ali će potražiti i Bjanke Bušnel, makar da vidi kako ta žena izgleda.

To što se Skot Garnet buni i preti mu da će ga upucati ako pokuša da dođe do Bjanke, nije uopšte brinulo Zapadnjaka. Već odavno je bio oguglao na takve pretnje.

Kora je prišla visokom čoveku i naslonila se na njega.

— Šejne — šaputala je ona nežno — ti si jedini čovek ko-
ga sam ikada volela u svom životu. I, sve bi bilo drugačije da
me onda nisi ostavio i izgubio se bez traga i glasa. Bila sam
tada još mlada i jako neiskusna. I, onda je došlo ono što je
došlo. Ja sam se obogatila. To je nešto što je naišlo iznenada,
kao grom iz vedra neba. Teško mi je bilo da se naviknem da
sam bogata žena. A onda je došlo i sve ostalo što ide uz to.
Moraš shvatiti da si mi potreban, Šejne! Ako me ponovo na-
pustiš, ja ću biti izgubljena!

Zapadnjak je osetio da ona ovog puta misli iskreno, ali
sada nije mogao da joj pomogne.

Izmenila se. Šejnu jednostavno više nije mogao da voli ova-
kvu Koru Garnet.

Odvojio se od nje.

— Pronaći ću tu osobu koja želi da te ubije, Kora — reče
on promuklim glasom.

Okrenuo se i pošao prema vratima.

— Hej, Šejne! — doviknu ona za njim. — Kuda ćeš? Ne
smeš da odeš! Ostani ovde, pored mene!

— Ne, Kora! — reče on odlučno. Otvorio je prva vrata i
pogledao nazad. — Ovu noć, ne!

Zapadnjak otvori i druga vrata.

Kad bih je zatvorio za sobom čuo je tup udarac nekog teš-
kog predmeta u njih.

XIII

— Halo, Lola! — doviknu Zapadnjak veselo.

Žena se osmehnula.

— Opet si se pojavio ovde, Šejne! — reče ona vrteći gla-
vom. — Dejn te je opomenuo ga to ne smeš da činiš!

Zapadnjak podiže obrve.

— Znam, Lola. Upamtio sam to. Poznato mi je da on želi
da se udaš za njega. Ali, to ne znači da on može da gospodari
tobom i da ti po svaku cenu moraš da budeš njegov rob.

Podigla je ramena i ponovo ih soustila.

— Ako misli da me uzme, onda me mora prihvatiti onak-
vom kakva sam — reče ona. — A, jednog čoveka kakav si ti ja
moram da prihvatim i ne mogu nikako da ga odbijem.

— Da li ti se to često dešava? — upita Zapadnjak.

Trgao se. Odmah mu je bilo jasno da je preterao. Nije
trebalo to da pita.

Tamnozelenе оči su ga gledale s tugom.

— Izvini, Lola — reče on brzo. — Nisam tako mislio. Ovo
se ipak odnosi samo na mene. I na to bi pitanje prvo trebalo
ja da odgovorim.

Nasmejala se i uhvatila ga pod ruku.

— Tako sam te i ocenila — reče ona. — Jednom takvom momku kao što si ti reiko se može odupreti bilo koja žena na ovom svetu. Ja sam to rekla i Barnetu. On jako dobro zna da mi mora dati izvesnu slobodu, ako misli da me zadrži. Nisam ja neka laka devojka koja tako lako prihvata poziv muškarca. Ali, kad pristane onda je ništa ne može zadržati da svoju želju i ostvari. Rekla sam Barnetu da ću provesti noć ako ti to želiš, Šejne.

Zapadnjak potvrdno klimnu glavom.

— Ja to želim, Lola — reče on. — Ali, ti imaš jako mnogo posla u salunu, zar ne?

Osmehnula se zagonetno.

— Rekla sam da će to biti noć, Šejne. A, sada je tek rano veče, momče!

— A, gde je Barnet? — upita Zapadnjak.

Njena ruka stegla je njegovu još jače.

Izgleda da ga nije razumela.

— Ne boj se, Lola! — mrmaljao je visoki čovek. — Ne želim da mu zavrnem šiju. Samo sam hteo da razgovaram s mis Bušnel, a nije mi poznato gde mogu da je nađem.

Povukla ga je za sobom do jednih malih vrata koja su se nalazila pored stepeništa.

Ušli su u neku prostoriju koja joj je služila kao kancelarija.

Lola je upalila lampu na gas koja se nalazila na pisaćem stolu.

— Barnet se večeras neće pojavljivati ovde, Šejne — reče ona tiho. — On ne želi svađu i zato je tako najbolje. Ali, ja ti takođe mogu reći gde ćeš naći mis Bušnel. Naravno, pod jednim uslovom. Ako mi obećaš da ćeš ovu noć provesti sa mnom, a s njom se možeš tešiti nekom drugom prilikom.

Zapadnjak se isceri.

— Ti izgleda mene smatraš nekim Kazanovom — reče ona.

Lola se osmehnu.

— Pa, da budem iskrena, ne izgsedaš mi kao neka žrtva dama koje žele provod.

— Dobro, Lola! — reče on. — Ova noć pripada samo tebi. I, veruj mi jedva čekam da padne mrak.

— Ona stanuje nedaleko od kuće Skota Garneta u ulici San Saba — obavesti ga Lola. — To je jedna bela kuća sa velikom verandom i baštom ispred kuće u kojoj se nalazi mnogo cveća. Lako ćeš je prepoznati. Garnet je iznajmio za nju.

— Ima li negde u blizini tih pasjih sinova koji čuvaju kuću? — upita Zapadnjak.

— Možda samo Leon — odgovori ona. — Inače, mislim da da drugog nikog nema.

— Hvala ti, Lola.

Uputio se prema vratima.

— Šejne!

Stao je kao ukopan i okrenuo se nazad.

Prišla mu je brzo. Njene ruke obavile su se oko njegovog vrata.

Tog momenta osetio je njene sočne usne.

Trebalo mu je dosta vremena da se savlada kako ovu lepu ženu ne bi odmah zgrabio i odveo je gore na sprat.

Ali, ona se odvojila od njega.

— Onda, seti se svog obećanja — šapnu mu ona na uho. — I, požuri, dragi!

Ubrzo je nestao iza vrata zadimljenog saluna.

Da, sigurno! On će požuriti. Jer, ova žena mu nudi nešto što od Kore nikad ne bi dobio. Svoje srce!

Skoro da se malo i uplašio kad je pomislio na to kako ga ništa više ne privlači Kori. Sve to što je prema njoj osećao kao da je odjednom odnela neka nevidljiva ruka.

Kada je dobio telegram od Semjuela Filda njemu je skoro prestalo da kuca srce. Pa to je Kora!

A sada! Njena slika je tako brzo izbledela pred likom ove žene koju dosad nikad u svom životu nije sreo. Lola Rošel...

XIV

Kuću u ulici San Saba stvarno nije mogao promašiti.

Zapadnjak je prošao nekoliko puta suprotnom stranom ulice kako bi imao prilike da je malo bolje osmotri. Nije imao nameru da se nađe ispred đavolski opasnih cevi revolvera snažnih gorila koji se sigurno nalaze tu negde u blizini.

Prozori u prizemlju bili su osvetljeni.

Mrak je brzo pokrio grad.

Zapadnjak je ugledao samo jednu senku koja se kretala preko prostrane verande.

Prišao je bliže. Ali, to nije bio ni Dejn Barnet, niti Leon Kori!

Čovek je držao u rukama „sačmaricu“, a odelo mu je bilo tako otrcano kao da ga nosi još iz doba kada je bio dečak.

Taj odrpanko se odmah stvorio tu čim je Zapadnjak otvorio belu kapiju i krenuo šljunkovitom stazom koja je vodila prema verandi.

— Hej! — uzviknu čovek uplašeno. — Šta ovo treba sada da znači?

Podigao je „sačmaricu“ uvis. Cev je sada đavolski opasno bila uperena u Šejnove grudi.

Zapadnjak podiže ruke nešto više i udalji ih od svog tela kako taj stari čovek ne bi pomislio da on namerava da upotrebi svoj revolver.

— Zeleo bih da razgovaram sa mis Bušnel — reče Zapadnjak. — Da li biste bili tako dobri da me najavite kod nje?

Čovek steže usne i odmahnu glavom.

— Gubite se odavde kud vas noge nose! — frknu on kao neki stari nakostrešeni mačak. — I to brzo! Jer, ja imam jako nervozan kažiprst i svakog trenutka možete se naći na putu za pakao, mister!

— A, zašto ne pitate mis Bušnel da li ona želi da me primi? — upita Zapadnjak mirno. — Ja se zovem Šejn.

Čovek prebleda. Njegovi prsti još jače stegoše pušku.

Odmahnuo je glavom.

— Gubite se odavde, Šejne! — frknu on. — Ako se ovog trenutka ne udaljite, ja povlačim obarač!

Odjednom je Šejnu bilo jasno da je to Garnetov čovek.

Znači, Bjanka Bušnel je bila neka vrtsa njegovog zarobljenika. Ili, pak, ta žena nije znala da se ovaj matori čovek sa opasnom puvaljkom u svojim rukama muva ovde oko njene kuće i ne dozvoljava da je neko poseti?

Zapadnjak je primetio preko ramena da se na ulici iza njih okupilo nekoliko muškaraca. Verovatno je bilo poznato ko u ovoj kući stanuje.

Nije želeo na pravi gužvu, ali nije nameravao ni da odustane od toga da dospe do Bjanke Bušnel. Pogotovu ga u tome neće sprečiti ovaj matori jarac.

Ali, pomoć mu je stigla odande odakle je nije očekivao.

— Skloni tu prangiju. Spinkse! — začuo se neki duboki glas.

Bio je to Leon Kori koji se odjednom pojavio iza jednog visokog žbuna.

— Hajde, šta čekaš! — ciknu Kori. — Bacaj tu staru gvožđuriju na zemlju i gubi se odavde! Možeš mirno da odeš kod mister Garneta i da mu saopštiš, da je gospođici Bušnel već dosta toga da je on smatra svojom zarobljenicom. Spinkse, hvataj maglu, jer davolski opasno me svrbi prst na obaraču!

Spinks oprezno spusti staro oružje na travu. Zatim je polako krenuo prema kapiji.

Nije se usudio da se još jednom okrene. I, uskoro se izgubio u pravcu Hejmarkita.

— Dođi ovamo, Šejne! — frknú Kori iz žbuna. — Mis Bušnel želi da razgovara s tobom. Idemo sa zadnje strane u kuću. Ne mora svako da vidi da mis Bušnel prima u svoju kuću jednog takvog nitkova kao što si ti.

Zapadnjak se nije naljutio. Naprotiv, iscerio se kad je ugledao debeljka kako se pojavljuje iza žbuna.

— Ali, neki ljudi su me već videli, Kori — reče Zapadnjak. — Primetili su da sam ušao ovamo.

— Fisliće da si hteo kod Elenore! — mrmljao je Kori.

— A, ko je zaboga ta Elenora?

— To je služavka kod mis Bušnel — odvrati Kori. — Ona je Crnkinja.

Zapadnjaku se nije dopalo kako je izgovorio ime te devojke. Zamalo nije potegao revolver, bez obzira što je cev Korijevog „kolta” bila tako opasno uperena u njegov trbuh.

Kori mahnu revolverom.

— Kreni napred, Šejne! — naredi on. — Onamo oko kuće!

Zapadnjak je već koračao. Nije se uopšte više osvrtao da li Kori ide za njim.

Zapadnjak je stao ispred jednih osvetljenih vrata sa žičanom rešetkom kroz koja je prodirala svetlost.

— Čini mi se da se ti jako dobro snalaziš kad treba pronaći ulaz u kuću nekog bogataša, zar ne, Šejne? — upita Kori zajeđljivo.

Zapadnjak se brzo okrete prema njemu. Korijeve reči su ga naljutile.

— Zaveži već jednom ta pogana usta, Kori! — opomenu ga on. — Počinješ polako da mi šetaš po živcima, momče! I,

skloni već jednom taj top. Dobro mi je poznato da ne smeš pucati.

Kori opsova i okrenu se na drugu stranu.

Na vratuna je ugledao neko lepo, tamno, okruglo lice.

Mlada Crnkinja je otvorila vrata.

Naklonila se visokom čoveku i pokazala svoje lepe bele zube.

Zapadnjak podiže vrh šešira.

— Mis Bušnel vas očekuje, mister Šejne — reče devojka.

— Tako znači? — upita iznenađeno Šejn. — A, otkud ona zna da se ja nalazim ovde, devojko?

Elenora se nasmeja.

— Mi smo vas posmatrali, mister Šejne — reče ona. — Spinks je stvarno imao sreće što se pojavio mister Kori, zar ne? Zapadnjak joj namignu.

— Elenora — reče on tiho.

Podigao je prst desne ruke uvis i osmehnulo se vragolasto.

— Čini mi se da si ti jedna jako vragolasta devojčica!

Osmehnula se.

Pošla je prema jednom salonu koji je osvetljavalo više lusteri.

Visoki čovek je ugledao delove nameštaja, ali od mis Bušnel nije nigde bilo ni traga ni glasa.

Elenora šmugnu pored njega i ubrzo nestade ponovo u kuhinji.

Zapadnjak se osvrnuo na sve strane. Nigde ništa.

A, zatim je primetio da se nešto pokrenulo iza naslona sofe.

Šejnova ruka je munjevitio krenula prema dršci „remingtona”.

Čuo se neki tihi glas.

— Ko se to tamo uplašio jedne male, slabe žene, mister Šejne? Je li to stvarno moguće?

Visoki čovek je koračao dalje kroz prostoriju.

Sada je mogao bolje da zagleda sofu.

Bianka Bušnel je sedela tu pred njim, okružena jastucima od svile. Njena duga plava kosa ličila je na neki venac koji je okruživao lepo, okruglo lice.

Zapadnjak je teško mogao da proceni njenu visinu. Učinilo mu se da je to neka malena žena.

Međutim, nešto se na njoj posebno isticalo. Grudi su bile velike i okrugle. Čak daleko veće nego što ih je imala Kora Garnet!

Osmehnula mu se zadovoljno dok je njegov pogled klizio preko njenog tela. Međutim, kad su se njegove oči nešto malo duže zadržale na njenim grudima, ona je podigla obrve.

— Vi ste čovek koga niko na ovom svetu ne može da obuzda, Šejnel!

Zapadnjakovo lice se razvuklo u osmeh.

— Zar vi volite ljude koji se lako mogu obuzdati, gospođice Bušnel?

Njene povijene obrve se pokrenuše.

Zatim se i ona osmehnula.

Ustala je i pošla prema Zapadnjaku.

Šejn je sada video da je Bjanka Bušnel niskog rasta. Njena glava nije dosezala ni do njegovog ramena.

Međutim, osetio je da je ta žena bila puna vatre.

Kretala se graciozno i obilazila je oko njega kao prerijska mačka koja vreba svoj plen.

Najzad je stala ispred njega.

Elegantnim pokretom glave zabacila je kosu unazad.

— Barnett mi je pričao o vama, Šejne — reče ona i osmehnula se. — Opomenuo me je da vas se čuvam. Kaže da ćete vi sigurno pokušati da osvojite i mene kao i mnoge druge žene. Dobri Barnett! Ni na kraj pameti mu nije palo da takve reči neće uplašiti jednu ženu, nego će kod nje izazvati radoznalost.

Zapadnjak se isceri.

Pomislio je na Lolu Rošel. Protiv nje večeras Bjanka Bušnel nema nikakvu šansu. Međutim, nikad se ne zna šta nosi dan, a šta nosi noć. Mudro je da se sačeka kraj.

— Skot Garnet mi je zapretio da će me lično upucati, ako vas dodirnem — reče visoki čovek.

Nasmejala se glasno.

— Ne izgledate mi tako plašljivi da biste shvatili ozbiljno njegovu opomenu — cvrkutala je ona. — Doduše, Skot dosta liči na vas. Ali, to je sve. Na žalost, na njemu se jako brzo primeti da nije nikakav muškarac.

Zapadnjak nabra obrve.

Bjanka Bušnel je bila druga žena posle Kore koja je sa podcenjivanjem govorila o Skotu Garnetu kao muškarcu.

Skot Garnet nije bio nesimpatičan Zapadnjaku. Ali, žene ipak imaju neka svoja posebna merila.

— Barnett vam je sigurno ispričao zašto sam ja došao ovamo u San Antonio — reče Zapadnjak.

Ona potvrdno klimnu glavom.

Njeno lice je odjednom postalo ozbiljno.

Sela je ponovo na sofu i pokazala rukom da Šejn sedne pored nje.

Međutim, Zapadnjak je ipak seo u fotelju prekoputa od nje.

Osmehnula se zadovoljno.

— Hteo sam da čujem vaše mišljenje, mis Bušnel — nastavio je visoki čovek. — Znam da vi sada nećete da iznesete na svetlo dana jednu tako neprijatnu stvar da vi stojite iza tih napada na Koru, čak i da ste vi stvarno odgovorni za to. Ali, možete mi svakako reći nešto što će mi pomoći da tu prokletu zagonetku rešim i otkrijem o čemu se tu radi.

— To ste stvarno rekli lepo, i mislim iskreno, Šejne — reče ona.

Nagnula se još više napred kako bi on mogao još više da zaviri u njen dekolte.

Zapadnjak je nije razočarao. Nije se nimalo trudio da bude diskretan.

Odmerio je požudnim pogledom ono što se nudilo da se vidi. I, to je stvarno bio raj za oči.

Naslonila se ponovo nazad na sofu.

— Ja samo tražim svoje pravo, mister Šejne — reče ona i proteže se. — Moj otac je počinio zločin. Ja to znam. Ali, ja

ne mogu biti odgovorna za to. Poznato mi je koliko je vredna imovina mog oca. Kad se od tog odbije iznos kojim su izmireni rančeri koje su napali Apači onda po mom računu ostaju još tri do četiri miliona. To što sada tražim milion, mislim da je jako skromno od mene.

Zapadnjak potvrđno klimnu glavom.

Ako se tako sve posmatra, onda je ona u pravu.

— A, kakve veze s tim ima Skot Garnet? — upita on.

U njenim očima blesnuo je podsmeh. Odmahnula je podce-njivački rukom.

— Kad sam se pojavila u San Antoniju — reče ona — taj čovek je odmah počeo da me obasipa cvećem, čak i pre nego što je saznao ko sam ja. A, kada je to saznao, onda je već bilo kasno. Bar tako on kaže. Šta da vam kažem? Zaljubljen je u mene. U početku mi je bilo prijatno što sam ispred nosa otela Kori Korigen tog bogatog čoveka.

— A, danas vam to nije tako prijatno, zar ne? — upita visoki čovek.

— Ne, nije! — odgovori ona odlučno. — Bog mi je svedok, mister Šejne. — Skotu Garnetu nije potrebna prava žena, već ljubimica koju će povremeno staviti u krilo i milovati je. Njemu je čak i jasno da ženama treba pružiti još nešto više. Ali, izgleda da on to nije u stanju da uradi. Uostalom, pre nego što sam ga bliže upoznala, srela sam Koru. Ona je znala da Skot juri za mnom, ali se samo podrugljivo osmehnula. Čak mi je poželela mnogo sreće. A danas mislim da je bilo mnogo bolje da nikad nisam ni upoznala tog Skota Garneta. Jer, već mi ide na živce ta njegova prokleta ljubomora.

— Vi ste sigurno čuli o tim tajanstvenim napadima na Koru, zar ne? — upita on. Nije imao nameru da se meša u intimne probleme Bjanke Bušnel i Skota Garneta. — Da li možete da mi kažete ko bi mogao biti taj čovek?

Vedre oči su se zamutile. Bjanke Bušnel se namrštila.

— Jedno je sigurno, Šejne! — viknu ona. — Ja nisam ta osoba! — Ako Kora Garnet otputuje na onaj svet ja neću uča-riti nijednog jedinog centa. Skot Garnet bi me ucenjivao i držao bi me kao kakvu zarobljenicu.

Odmahnula je odlučno glavom.

— Ne, Šejne! — reče ona odlučno. — Smrt Kore Garnet bi za mene značila pravu katastrofu.

— Možda Skot Garnet? — upita Šejn.

Slegla je ramenima.

— Znam da mrzi Koru — odvrati ona. — Izgleda da ga je ponižavala. To sam kasnije shvatila i nisam joj uzela za zlo što je tako radila. Ali, nikako ne mogu da poverujem u to da je njegova mržnja toliko velika da on poželi njenu smrt. Čak i ako je tako nešto naumio, onda to sigurno nije zbog njenog novca. Skot stvarno ima toliko novca da prosto ne zna šta s njim da radi.

Sto mu gromova, pomisli Šejn.

Osećao sa tako da se nalazi u nekoj sobi iz koje nema izlaza i gde stalno udara glavom o zid, pokušavajući da pronađe vrata.

Izgleda da ovde niko nije imao ništa protiv nekog drugog. A ipak, olovne kugle su letele kao da ih sam davo ispalijuje, a dešavali su se i neki nesrećni slučajevi koji svakako nisu bili slučajni.

Ne! Bilo mu je jasno da mu Bjanka Bušnel ne može mnogo pomoći.

Verovatno je ova mala žena s velikim čvrstim grudima muzela Koru Garnet, ali taj dokaz da je njoj mnogo više stalo da Kora bude živa ubedio je Zapadnjaka i sada mu je bilo sasvim jasno da u nju ne treba da sumnja.

Njegove misli vratile su se ponovo na Semjuela Filda.

Taj advokat je ostao kao njegova poslednja nada. Moraće dobro da ga pritegne!

Fild će ipak morati da propeva! Čak i ako Zapadnjak bude primoran da mu zapreti Sedmom brigadom.

Šejn ustade. Pručio je ruku da se pozdravi sa Bjankom Bušnel kad se začulo snažno kucanje.

Čuli su uzbuđeni glas Elenore, a zatim su se vrata salona naglo otvorila.

Skot Garnet pojavio se na pragu.

Njegovo lice je bilo crveno od besa.

U podignutoj ruci držao je svoj mali džepni revolver. Cev je davolski opasno bila uperena prema Zapadnjakovoj glavi.

— Ubiću te kao psa, ti prokleta kopile! — viknu on. — Zar te nisam opomenuo!

— Jeste, opomenuli ste me da ne smem ni prstom pipnuti mis Bušnel — odgovori Zapadnjak mirno. Međutim, ni za trenutak nije ispuštao iz vida Skotov revolver. — Evo, neka vam potvrdi ona da li sam je makar i dodirnuo, osim ovoga što sam sada hteo da se s njom pozdravim na rastanku!

— To je tačno, Skote! — potvrdi Bjanka.

Njene sočne, čulne usne razvukle su se u podrugljiv osmeh kojim je odmerila Skota Garneta.

— Ti prokleta droljo! — grmnu Garnet.

Zapadnjak je video jasno da je taj čovek bio jako blizu da se rastane sa razumom.

A onda se dogodilo nešto što Šejn nije ni u snu mogao da zamisli.

Iza Garneta se pojavila Elenora kao neka nevidljiva senka.

Pogledala je upitno u Zapadnjaka i kad je on trennuo potvrdno, devojka je udarila otpozadi Garneta po ruci u kojoj je on držao revolver.

Zapadnjak je skočio munjevito napred.

Već sledećeg trenutka njegova desnica je zgrabila zgloб Gadnetove ruke u kojoj se nalazio revolver.

Olovna kugla fijuknu i zabi se u skupoceni tepih na podu.

Ako je tačno to što se priča o Garnetu da je slabić u kretetu sa ženama, onda nikako nije moglo za njega da se kaže da nije snažan čovek.

Kada je njegova pesnica sevnula kroz vazduh i odsela na Šejnovoj slepoočnici, Zapadnjaku je bilo jasno da je podcario Garneta.

Zapadnjak oseti kako mu drhte kolena. Ipak, još uvek je

čvrsto držao Garnetovu ruku sa revolverom. Znao je da ne sme popustiti ako ne želi da proguta olovo.

Cinilo mu se da je prošla čitava večnost pre nego što je prestalo nepodnošljivo bubnjanje u njegovim ušima.

Udario je snažno Garneta po ruci u kojoj je on držao revolver.

Opasna pucaljka pade na pod.

Zapadnjak je ugledao kako Elenora diže pištolj sa poda.

Sada je Sejn ponovo bio gospodar situacije.

Skot Garnet je doduše bio snažan čovek i po njegovim pokretima se odmah videlo da se bavio boksom, ali borba u ringu je nešto sasvim drugo. Ovde se radi o tome da li će neko ostati u životu ili će krenuti na put bez povratka.

Zapadnjaku ni na kraj pameti nije palo da se ustručava i da ne upotrebi neki od svojih trikova.

Već onaj prvi nije bio poznat Garnetu.

Šejn munjevito gurnu Garnetove noge. Uz to je stigao i da mu zada udarac u bradu dok je bogati čovek bio na putu prema patosu.

Skot Garnet riknu kao ranjena zver.

Već sledećeg trenutka Zapadnjak je stajao iznad njega raširenih nogu. U njegovoj ruci nalazio se „remington”.

— Prestanite da izigravate podivljalog čoveka, Garnete! — opomenu ga Zapadnjak oštro. — Ja jedino želim da saznam to ko želi da ubije Koru. Ništa drugo. Ako otkrijem da ste to vi, onda već sada možete da pišete svoj testament pre nego što vam bude stavljena omča oko vrata.

Skot Garnet nije gledao u Zapadnjaka nego u Bjanku Bušnel. Na njegovom izobličenom licu ocrtavali su se bes i mržnja. Ipak, on nije osećao poniženje što ga je sredio Šejn, već zato što je u očima žene koju je toliko voleo ugledao prezir.

Bjanka je to primetila i prišla je bliže Zapadnjaku. Njena mala, nežna ruka spustila se na snažnu šaku visokog čoveka.

Šejn je polako odgurnu od sebe. Vratio je revolver u futrolu i namrštio se.

Sada mu je već svega bilo dosta.

Uputio se prema vratima, a da pri tom nije pogledao ni Bjanku Bušnel, niti Skota Garneta.

Prišao je Elenori koja je držala Garnetov revolver u ruci. Uzeo joj je opasnu pucaljku.

A zatim se osmehnulo.

Stavio je svoju ruku ispod Elenorine brade i iznenada poljubio njen obraz.

— Ti si najslađa u ovom dućanu, mala — reče on i prođe pored nje kroz vrata.

Napolju u vrtu stajali su jedan naspram drugog Leon Kori i Spinks.

Zapadnjak namesti kiseli osmeh i pogleda oštro dvojicu gorila.

Dobacio je Spinksu Garnetov revolver.

Zatim je spretno preskočio kapiju i krenuo San Saba ulicom zviždući tiho.

Negde iza njega odjeknuli su koraci na pločniku.

Neko je sigurno obavestio pomoćnika šerifa da je pao pucaj u kući gde je stanovala mis Bušnel!

Zapadnjak je razmišljao o tome šta li će reći Mark Kolfaks kad sazna da je Šejn sredio najbogatijeg čoveka u gradu San Antoniju.

Međutim, njegove misli su se brzo vratile onome što ga je čekalo te noći. Želeo je da zaboravi za izvesno vreme Koru Garnet, njenog muža, Bjanku Bušnel i Semjuela Filda.

Lola Rošel je bila ta koja je uzburkala krv u njegovim žilama.

Ako ništa drugo, samo zbog nje se isplatilo da dojaše u San Antonio.

Da li će se ostali noćas upucavati, ovog trenutka mu uopšte nije bilo važno.

Požurio je.

XV

Te noći je Zapadnjak spavao malo. Ali, osećao se kao da se dugo, dugo odmarao. Bio je vedar i raspoložen.

Njegovu veselost nije moglo da pomuti ni namršteno lice pomoćnika šerifa Maika Kolfaksa koji je stajao ispred kuće gde se nalazila šerifova kancelarija na Alamo trgu s rukama u džepovima.

Zapadnjak se osmehnuo zvezdonoscu. Hteo je da nastavi svojim putem, kad mu Kolfaks mahnu rukom.

Šejn nije hteo da ga naljuti.

Prešao je preko trga i osmehnuo se.

— Dobro jutro, pomoćniče! — doviknu on. — Kako je danas lep dan, zar ne?

Međutim, Kolfaks kao da je mislio drukčije.

— Celu noć smo vas tražili. Šejne — fuknu zvezdonosac. — Misis Garnet se takođe dala u poteru za vama. A vi kao da ste u zemlju propali. Skot Garnet je ljut na vas, a mis Bušnel je podnela prijavu protiv vas zato što ste na silu ušli u njen kuću. Svedoka ima iako mnogo. I da mi mis Elenora nije krišom nešto šapnula u uho ja bih sada vas lepo stavio iza brave, Šejne.

Zapadnjakovo lice se raširilo u osmeh.

Taj poljubac u obraz mlade Crkinie poštedito ga je, znači, mnogih nevolja.

— Gde ste se to bili zavukli, Šejne, kad niko živi na ovom svetu nije mogao da vas pronađe? — upita pomoćnik šerifa ljutito.

— Valida niste toliko naivni da očekujete da vam to i kažem, Kolfakse?

— Ako to nećete da odate, onda mi bar ispričajte šta nameravate da radite danas? To će mi pomoći da i ja isplaniram šta treba da preduzmem.

Zapadnjak sleže ramenima.

— Žao mi je, Kolfakse, ali to ni ja sam ne znam sasvim sigurno — odvrati Zapadnjak. I pored najbolje volje na to pitanje ne mogu da odgovorim.

— Tako sam i mislio — rečao je Kolfaks. Pokazao je ru-

kom prema Zapadnjaku revolverom. — Ako još samo jednom upotrebite tu stvarčicu ja ću vas sigurno uhapsiti.

Zapadnjak nabra obrve.

— A, da li to treba da znači da nekom dozvolim da me upuca kao zeca i da se ne branim, Kolfakse?

— Lasal, Batler i Šali su mrtvi ljudi — reče zvezdonosac. — Ko bi još mogao da poželi vašu smrt?

— Sasvim je jednostavno. Kolfakse — odvrati Zapadnjak brzo. — To je taj isti čovek koji je iznajmio revolveraše da me upucaju i tako spreči da ja ne otkrijem ko je pripremio te napade na Koru. Umesto toga što motrite na to da ja ne stanem na žulj nekom bogatom čoveku u San Antoniiu, bolje bi bilo da očistite grad od plaćenih ubica i iznajmljenih pucaroša.

Pomoćnik šerifa je stvarno uspeo da pokvari dobro raspoloženje Zapadnjaku.

Visoki čovek je pokušao da vrati svoje misli na srećno lice Lole Rošel, ali na tom putu mu se isprečila mrgodna njuška Majka Kolfaksa.

— Da li imate još nešto da mi kažete, pomoćniče? — upita Zapadnjak.

Kolfaks odmahnu glavom. Okrenuo se na drugu stranu i ušao u kancelariju.

Šejn je kroz šareno staklo na vratima primetio kako poziva nekog čoveka i nešto s njim razgovara.

Šejn je koračao dalje Hauston ulicom. Međutim, često se okretao nazad.

I, stvarno. Nije se prevario.

Iz kuće gde se nalazila šerifova kancelarija izašla su uskoro dva mlada pomoćnika. Jedan od njih je brzo prešao na drugu stranu preko trga.

Trudili su se da ne budu tako upadljivi. Međutim, Zapadnjaku je odmah bilo jasno da ih je poslao Kolfaks i naredio im da ga prate.

Zapadnjak se iscrpi.

Možda to i nije bilo loše što mu se za petama nalaze dvojica pratilaca. Bar će mu štititi leđa. A, to u ovom đavolski opasnom gradu nije mala stvar.

Kada je ušao u Fildovu kuću Zapadnjak je primetio kako jedan od njih dvojice odmah nestaje u prolazu koji vodi u dvorište. Verovatno su mislili da Šejn želi negde da umakne.

Prišao je vratima Fildove kancelarije.

Jedna devojka je pokušala da ga zadrži.

— Mister Fild još nije došao u svoju kancelariju, mister! — obavesti ga ona.

— Onda se potrudite da ga dovedete! — reče Zapadnjak. — Želim odmah da razgovaram s njim. Što se mene tiče, možete da ga izvučete i iz kreveta. Ja ću čekati ovde u njegovoj kancelariji. Razumete?

Devojka ga je zbunjeno posmatrala. Kao da se ukočila od straha. Stajala je još koji trenutak i trgla se tek kada je Šejn ušao u Fildovu kancelariju.

Zapadnjak je seo u fotelju za pisaćim stolom i proverio da li su fioke otvorene.

Tog trenutka devojka je otvorila vrata. Htela je da uđe u kancelariju.

— Izlazite napolje! — naredi Šejn.

Devojka je istog trenutka nestala.

Izvadio je papire iz fioke i poredao ih po stolu. Bili su to dokumenti koji su se odnosili na kupovinu akcija rudnika.

Zapadnjak tiho zviznu kroz zube kad je pročitao koliko je to novaca. Sve sami milioni.

Zatim je ugledao nešto drugo. Krediti banke koje je trebalo produžiti.

Šejn podiže glavu sa papira kad je ugledao Filda na vratima kancelarije.

Odmah mu je bilo jasno da mali advokat nije imao mnogo vremena za oblačenje. Njegova košulja visila je pozadi preko pantalona.

Dahtao je.

— Šta to sada treba da znači. Šejne? — upita on.

Prebledeo je kao krpa kad je ugledao papir raširenih ispred Zapadnjaka na pisaćem stolu.

Šejn se zavalio nazad u stolicu.

— Zatvorite vrata, mister Filde! — reče on hladno. — Čini mi se da moramo ozbiljno da porazgovaramo.

Advokat je poslušao.

— Vaše pretpostavke o napadima na Koru, na žalost, ne mogu da dokažem — nastavi on. — Naprotiv, uverio sam se da mi je trojicu natovario na vrat Korin sopstveni revolveraš. Pitam vas zašto mi niste kazali da Kora Garnet ima odnose s tim Noelom Kentonom? Možda isto tako želite da tvrdite da vam ništa nije poznato o tome, da je Skot Garnet ponudio svojoj ženi milion dolara ako pristane na razvod?

Zapadnjak se ponovo nagnuo napred.

— Sto mu gromova, Filde! — viknu on. — Imam utisak da ste želeli da me nasamarite! Ovde je u toku neka đavolski opasna igra u kojoj su umešani i vaši prsti! A, ta igra je prliava. Ne idem odayde sve dok mi ne ispričate sve što znate! Razgovaraću sa Vašingtonom i sa Sedmom brigadom. Filde, a vi dobro znate da će te smesta biti likvidirani ako Sedma brigada posumnja u vas. Nama nisu potrebni ljudi koji nisu apsolutno čisti.

Fild se trže.

Seo je na stolicu ispred pisaćeg stola. Njegove sitne oči su se odjednom ovlažile. Disao je teško.

— Pa, nesrećan slučaj. Šejne! — reče on tiho. — Niko s tim nije mogao da računa!

— S čim to? — upita Zapadnjak radoznalo.

Fild pokaza rukom papire koji su se nalazili na stolu.

— Akcije rudnika — reče on. — Izgledalo je da je to jedna sasvim sigurna stvar. Kora i ja bili smo ubeđeni da ćemo udvostručiti našu imovinu. Prva ispitivanja dala su odlične rezultate. Ali, posle toga je sve krenulo nizbrdo.

Zapadnjak klimnu glavom.

— I tako ste znači Kora i ti izgubili milione, to mi je jasno — reče on mirno. — A, zar Kora nije mogla to da prebrodi?

Ona je još uvek jako bogata. Nekoliko miliona ipak nisu mogla da joj slome vrat!

Semjuel Fild odmahnu glavom.

— Mogli su reče on tiho. — Ona je imala jako mnogo obaveza koje su doduše bile pokrivene njenom imovinom, ali to joj nije mnogo pomoglo. Niko sada ne želi ništa da plati za njene tornjeve za bušenje nafte i naftonosna polja, jer svi čekaju kao lešinari na to da bankrotira zato što ne može da isplati svoje prispеле račune. Eto tako. Kora Garnet je u opasnosti da ostane siromašna kao što je bila pre godinu dana, ako sledeće nedelje ne uspe da stvori pet miliona.

Zapadnjak dodirnu jezikom svoje usne.

— A šta je sa tim napadima na nju? — upita on oštro.

Fild se trže.

— To je izmislio Kenton — reče Fild skoro plačnim glasom. — Kora je htela da ima neki razlog da vas pozove ovamo.

Zapadnjak je polako počeo da povezuje sve konce.

Odjednom mu je puklo pred očima!

Kora je, znači, htela da ga iskoristi da ukloni Skota Garneta sa ovog sveta! Želela je da se domogne novca koji joj je bio potreban. I to joj je bila poslednja nada. Garnet!

— Skot Garnet nije hteo da plati tih pet miliona, zar ne? — upita on.

Semjuel Fild odmahnu lagano glavom.

— Ne, nije hteo — odgovori on. — Ni onda kad mu je Kora ponudila da pristane na razvod da bi se on oženio s Bjankom Bušnel. Čak sam doznao i to da je Garnet uticao na to da se krediti ne produže. Očito je želeo da ima Koru u svojim rukama i da joj malo stane na rep.

— I ona je onda pozvala mene ovamo da joj skinem s vrata Garneta, zar ne? — viknu zapadnjak piskavim glasom.

Semjuel Fild ga je ukočeno gledao.

Zapadnjak je u njegovim očima ugledao neki čudan sjaj.

— To je jedini način da spasete Koru, Šejne — reče on. — Vi ste voleli Koru! Nećete valjda dozvoliti da je rastrgnu ti krvožedni prerijski psi!

— Voleo sam Koru, Filde — odvrati Zapadnjak. — To je tačno. Ali, nikad mi ni na kraj pameti nije palo da zbog ljubavi prema nekoj ženi ubijem čoveka. Kora i ti ste to morali dobro znati. A, pre svega, vi, Filde!

Zapadnjak je ustao i obišao oko stola.

Semjuel Fild je uvukao glavu u ramena kad je Šejn stao ispred njega.

Zapadnjakova desnica se trže i zgrabi malog advokata za vrat.

— Moraš mi reći istinu, Filde! — frknu on ljutito. — Vi ste dobro znali da ja to neću uraditi. Šta ste ti i Kora stvarno zamislili da uradite?

— Hej, pustite me! — cvilio je Fild. — Slomićeš mi vrat, Šejne!

— Govorite, Filde!

— Ja... au... Noel Kenton je hteo da ubije Garneta i da to ubistvo natovari vama na vrat...

Jednim snažnim zamahom Zapadnjak je gurnuo u stranu malog advokata koji ga je namamio ovamo u San Antonio u davojski opasnu zamku.

Fild pade na pod zajedno sa stolicom. Kriknuo je uplašeno i rukama pokrio glavu.

Zapadnjak još jednom oštro pogleda prema njemu, a zatim se okrete na drugu stranu i pođe prema izlazu iz prostorije.

Tri devojke gledale su uplašeno u njega kao da je Zapadnjak sam đavo lično koji je ovamo stigao iz pakla.

XVI

Zapadnjakove oči se suziše, kad je ugledao izraz na licu otmenog sluga pošto je rekao svoje ime.

— Mister Šejn! — ponovi čovek kao da nije verovao svojim ušima.

— Da! — viknu Zapadnjak. — Želim da razgovaram sa mister Garnetom. Ali, odmah, čoveče! Inače mogu biti iako neprijatan!

Sluga ga pogleda od glave do pete. A zatim ponovo podiže pogled.

Kao da je hteo da kaže da mister Garnet ne ubraja u svoje prijatelje osobe kao što je on.

— Mister Garnet traži vas, ser — obavesti ga čovek. — Otišao je da vas pronade.

Šejnu se učinilo da nije dobro čuo.

— Šta? — upita on i podiže zbunjeno obrve.

— Pa, zar ja ne govorim jasno, ser? — upita sluga i namršti se. — Mister Kori je saopštio mister Garnetu da vi, mister Šejn, želite da razgovarate sa mister Garnetom. Mister Garnet i mister Kori su izašli iz kuće pre petnaestak minuta.

— A, kuda su otišli? — upita Zapadnjak promuklim glasom.

— To, na žalost, ne mogu da vam saopštim, ser — odvrati sluga. — Jer, nisu mi rekli kuda idu.

Time je, izgleda, za njega razgovor bio završen. Jer, on se okrenuo i uputio preko verande u kuću. Zatvorio je vrata za sobom.

Šejn pređe popreko vrt ispred kuće Skota Garneta.

Na suprotnoj strani Martin strita ugledao je dvojicu mladih pomoćnika šerifa pored ograde Kolumbus-parka.

Pravili su se kao da ih uopšte ne interesuje šta to Zapadnjak radi i kuda je krenuo.

Zapadnjak je za trenutak zastao.

Neke čudne misli vrzmale su se u njegovoj glavi.

Kakve li samo veze ima Kori sa ovom stvari? Zar on nije čovek Bianke Bušnel? Da li možda kćerka Bie Džim Bušnela duva u istu tikvu kao i Kora Garnet? Možda su se dve žene sporazumele, pošto je Bianka Bušnel takođe došla do zaključka da se sa Skotom Garnetom kao muškarcem ne može iako mnogo postići?

Zapadnjak tiho opsova.

Pitao se kud je Kori odveo Skota Garneta! Možda tamo već čeka ubica Noel Kenton?

Šejn je koraćao dalje.

Stao je kad je naišao na sledeću poprečnu ulicu.

„San Saba strit“ pročitao je on na tabli.

Odjednom mu je bilo jasno gde Kenton čeka Garneta.

Šejn je počeo da trči.

Iza njegoviha leđa začuli su se žurni koraci i kada se okrenuo nazad primetio je da mladi pomoćnici šerifa takođe trče za njim.

Još iz daljine je ugledao belu ogradu i zeleni vrt ispred kuće Bjanke Bušnel.

A onda mu je zastao dah u grudima.

Sasvim jasno je čuo pucnje! Zidovi su prigušili zvuk. Ali, tu se sigurno kuvala neka đavolski paprena čorba.

Onda se sve ponovo utišalo.

Zapadnjak potrča još brže.

Već je bio stigao do vrta.

Preskočio je preko ograde i oprezno krenuo između žbunja prema zgradi.

Ubrzo se našao na uglu kuće. U njegovoj desnici nalazio se već „remington“.

Čuo je neki prigušeni krik.

Kretao se dalje nečujno pored zida kuće sve dok nije dospao do zadnjeg dela.

Ovde nije bilo nikoga.

Prišao je pokretnim vratima. Imao je sreće, niko nije čuvao zadnja vrata kuće.

Sačekao je malo i kad nije čuo nikakav šum iz kuhinje povukao je pokretna vrata i stavio svoju desnu nogu na prvu stepenicu koja se nalazila iza njih.

Iz salona su dopirali prigušeni glasovi. To je bila ona prostorija u kojoj ga je sinoć primila Bjanke Bušnel.

Zapadnjaku se učinilo da čuje glas Skota Garneta, a zatim je nešto lupnulo.

Visoki čovek je sada već bio ušao u kuhinju. „Remington“ se još uvek nalazio u njegovoj ruci.

Kada je ugledao senku koso od sebe, bilo je već suviše kasno.

Osetio je hladnu cev „sačmarice“ na svojoj slepoočnici i sada mu je bilo jasno da će mu ta opasna gvozdurija sasvim sigurno odneti glavu sa ramena kao nekoj ptici, ako se bude usudio da napravi makar jedan pogrešan korak.

— Dobrodošao. Šejne! — čuo se pakostan glas Leona Koriija. — Imaćeš priliku da prisustvuješ pogubljenju, momče. A kao prvo, potrudi se da polako i oprezno spustiš svoj „remington“ na sto. Mene nešto iako svrbe prsti i ako se budeš ponašao nepristojno, odletećeš istog trenutka gore na nebo. Da li ti je jasno šta sam hteo da ti kažem?

Zapadnjak se nije usudio ni glavom da mrdne kako bi potvrdio da se slaže. Osećao je hladnu cev gvozdenog čudovišta na svojoj slepoočnici i polako krenuo dalje kroz kuhinju.

Odjednom se dogodilo nešto neobično!
Šejn kao da je čuo neki prigušeni udarac!
Pritisak olovne cevi iznenada je prestao.
Zapadnjak je reagovao munjevito.
Pao je odmah na pod i brzo se okrenuo.

Leon Kori stajao je ispred njega kao neko stablo drveta.
Oči su mu se raširile, a puščana cev u njegovim rukama se polako spuštala.

Zapadnjak se baci napred.

Uspeo je da uhvati pušku pre nego što je pala na pod. A, onda se Kori savio i poleteo kao neka vreća prema tepihu.

Šejn ga prihvati i spusti ga na pod

Tek tada je primetio vitku priliku koja je stajala pored Korijsa.

Bila je to Elenora.

Njeno lice bilo je orošeno graškama znoja, a u ruci je još uvek držala teški tiganj kojim je udarila Leona Korijsa po glavi.

Šejn nije mogao da se uzdrži, a da se ne smeje.

Stavio je „remington” u futrolu i uhvatio Korijsu „sačmaricu” u ruke.

Primetio je da Elenora nešto hoće da kaže i brzo joj stavi prst na usta.

— Pst! — opomenu je on tiho.

Zatim je poljubio njene sočne usne i šapnuo joj na uho.

— Hvala, srce!

Uputio se prema vratima koja su vodila u salon.

Elenora je stajala ukočeno s tiganjom u ruci. Kao da joj još uvek nije bilo jasno šta se to tako brzo dogodilo.

Zapadnjak se više nije obazirao na nju.

Otvorio je malo vrata.

Udutra su se čuli glasovi. Ali, neko kao da je kucao spolja!

Ne lezi vraže. Sad treba da se pojavi još neko!

Zapadnjak je već pomislio da su to pomoćnici šerifa koji su ga danas pratili kad je odjednom raspoznao Fildov plačljivi glas.

— On će se uskoro pojaviti ovde, Kentone! — reče on prigušenim glasom. — Možete upucati Garneta!

Zapadnjak gurnu vrata još malo dalje.

Sada je mogao da vidi jedan deo prostorije.

Njegove oči se razrogačiše kad je ugledao Dejna Barneta, revolveraša, kako leži na tepihu. Ona strana njegovog tela koja je bila okrenuta prema Zapadnjaku crvenila se od krvi. Ispod njegovog tela nalazila se tamna mrlja koju je ostavila crvena tečnost.

— Ja bih radije sačekao da se ovde pojavi Šejn — frknu Noel Kenton. — Želim da vidim njegovo zbunjeno lice kad primeti kako smo ga nasamarili!

Semjuel Fild sevu oćima.

— Jednom ste već sve pokvarili kad ste iznajmili te proklete revolveraše, Kentone! — riknu on. — Hajde, pucajte! Nemajte da nam opet neko pokvari planove!

Zapadnjak je već bio otvorio vrata toliko da je mogao da uđe unutra.

Znao je da je sada krajnje vreme da nešto preduzme.

Sada ih je već video sve u sobi.

Skot Garnet je klećao na podu. Svoju desnu ruku koja je bila oblivena krvlju držao je na levo rame. Ispred njega je stajao Noel Kenton. Cev njegovog „pismejkera“ bila je udaljena jedva nekoliko santimetara od Garnetovog čela.

Pored Kentona je stajao neki tamnoputi ćovek crne, zalizane kose. I on je držao revolver u desnoj ruci koji je bio okrenut prema sofi na kojoj je ćučala Bjanka Bušnel razrogaćenih oćiju i gledala šta se dećađa.

Semjuel Fild koji je stajao pored vrata prvi je primetio Zapadnjaka.

— On ... on je tu! — ciknu advokat.

— Ko? — frknu Kenton.

— Pa ... Šejn!

Istog trenutka kad je on pucao, tamnoputi ćovek se okrenuo i uputio jednu kuglu iz svog revolvera prema Zapadnjaku.

Zaglušujuć prasad prolomi se kroz salon.

Zapadnjak oseti vrelinu kugle pored svoga vrata. Istovremeno je ćuo potmuli udarac metka koji se zabio u okvir vrata. iza njega.

Tamnoputi ćovek je svojim pokretom do polovine zaštitio Noela Kentona i u svom telu primio većinu punjenja „saćmarice“. Bio je odbaćen u stranu i zaustavio se na sofi pored Bjanke Bušnel koja je kriknula.

Skot Garnet se bacio u stranu i tako je u poslednjem trenutku umakao kugli iz „pismejkera“ Noela Kentona.

Kentonovo levo rame je bilo obliveno krvlju. Olovne kugle su poćepale njegovu jaknu. njega okrenule i izbacile iz njegove ruke orućje kojim je hteo da ubije Skota Garneta.

Zapadnjak još nije bio ispalio drugu ćev kada se Kenton bacio napred i gurnuo Semjuela Filda prema Zapadnjaku, tako da Šejn nije mogao da puca.

Ispustio je „saćmaricu“ iz ruke i izvadio svoj „remington“ iz futroće.

Fild je poćeo da mlatara rukama kroz vazduh i kad je posrnuo preko nepokretnog tela Dejna Barneta pogodilo ga je kugla Noela Kentona u glavu.

Ubica je pucao na Šejna, ali umesto njega pogodio je Filda.

Već sledećeg trenutka on je išćezao iza vrata.

Zapadnjak skoći preko Barneta i Filda i otvori vrata.

Uspeo je još samo da vidi kako Kenton trći pored dvojice pomoćnika šerifa, skaće preko ograde i nestaje.

Šejn je potrćao za njim. Ali, pomoćnici šerifa se stvoriće

pored njega. Naslonili su cevi svojih revolvera na njegova rebra.

— Stoj, Šejnc! — frknu jedan od njih. — Već si nas dosta vikao za nos!

XVII

Šejn je sedeo pored Bijanke koja je bila sva oblivena suzama, ipak nije zaboravila da nasloni svoje krupne grudi na njegovu ruku.

Doktor je upravo bio povezao rame Skota Garneta.

— Utešite gospodicu Bušnel — reče mu Zapadnjak i ustade.

Šejn nije obraćao pažnju što se tu nalaze Majk Kolfaks i njegovi mladi pomoćnici. Prišao je Elenori i zagrlio je.

— Da nije bilo tebe, sada bih ja ležao dole na tepihu, Elenora — reče on tiho. — Ako ti nešto bude potrebno, onda kaži meni. Ja sam u svako doba za tebe tu, srce!

Ona klimnu glavom. Sijala je od sreće.

Nikom dosad nije palo na pamet da iz njene ruke uzme „kolt“ Leona Korijsa s kojim je ona celo vreme u kuhinji pretila bivšem šerifu.

Sada je Kori čučao vezan na jednoj stolici i pokušavao da izbegne oštar pogled Dejna Barneta koga su bili stavili na sofu. On je dobio jednu kuglu koja nije bila opasna po život. Gubitak krvi ga je dosta iscrpeo.

Pomoćnici šerifa su izneli napolje mrtve ljude.

Semjuel Fild nije odmah izdahnuo. Priznao je sve pomoćniku šerifa Kolfaksu. Čak i to da je Kenton sa nekoliko hiljadarki uspeo da pridobije Korijsa da stane na stranu Kore Garnet.

Bjanka Bušnel nema nikakve veze sa napadima na Koru Garnet.

Zapadnjak se iscerio kada je Skot Garnet odgurnuo ruke mis Bušnel sa njegove šake. Da li je najzad shvatio da mala vatrena plavuša nije za njega kao ni Kora!

— Ali, Skote! — frknu Bjanka Bušnel.

Garnet je bio ljut kao ris.

— Da nisi više rekla ni reč! — viknu on. — Već sutra ujutru nestaćeš iz ove kuće kao da nikad ovde nisi ni kročila nogom! Jesi li razumela?

— Ali, Skote...

Nije uspela da izgovori rečenicu do kraja.

Garnet se uputi prema vratima.

Kolfaks je pokušao da ga zaustavi.

— Meni je potrebna još vaša izjava, mister Garnete — reče on oprezno.

Zapadnjak je povukao za sobom Elenoru.

Namignuo joj je i nestao s njom u kuhinji.

Zapadnjak je još čuo kako Skot Garnet ljutito reži na pomoćnike šerifa i zatim se gundajući udaljava iza kuće.

— Gde je nestao Šejn? — riknu Kolfaks.

Zapadnjak je potrčao kroz žbunje i jednim skokom našao se iza plotu.

Pomoćnici šerifa koji su bili opkolili kuću okrenuli su se prema Skotu Garnetu tako da je Šejn vrlo lako uspeo da se umeša u gomilu radoznalih ljudi.

XVIII

Zapadnjak nije obraćao pažnju na ljutite poglede ljudi u sali hotela „Maverik“ koje je snažno gurao u stranu kako bi dospeo do stepenica.

Dugačkim koracima požurio je on gore na sprat, a zatim krenuo na levu stranu.

Dvostruka vrata ispred kancelarije Kore Garnet nisu bila zaključana. Otvorio ih je, ušao u sobu i zatvorio vrata za sobom.

Kora Garnet je sedela za svojim pisaćim stolom i iznenađeno podigla pogled.

— Šejne! — ciknu ona zbunjeno. — Mislila sam da si ti...

Prestala je da govori.

— Šta si mislila? — upita on mirno. — Da me je Kolfaks u međuvremenu uhapsio zato što sam ubio Skota Garneta?

Zabacila je svoje telo nazad u fotelju.

— Kakva je to sada gupost? — upita ona brzo. — Da nisi malo više popio, Šejne? Zašto bi ti ubio Skota Garneta?

Zapadnjak je prišao na dva koraka od njenog stola. Bio je pomalo zbunjen. Da li je Kora bila tako dobra glumica, ili nije bila obaveštetna o svemu što se dogodilo?

— Je li Kenton bio pored tebe dok je ispuštao dušu? — upita on oštro.

Ona odmahnu glavom.

— Nisam ga videla od onog trenutka kad si mu smestio kuglu u ruku — odgovori ona.

Šejn nije znao šta da misli o svemu. Setio se Filda. Da li je mogao taj mali advokat sam...

Zapadnjak odmahnu glavom.

Ne, Fild mu nije ličio na čoveka koji bi bio u stanju da sprovede u delo jedan tako davolski opasno zamišljen plan.

Šejn priđe bliže pisaćem stolu. Pokazao je rukom prema papirima koji su se nalazili ispred njega.

— Od čega ćeš ti živeti ako na vreme ne isplatiš pet miliona kredita? — upita on promuklim glasom.

Podigla je glavu.

U njenim crnim očima sevnule su munje. Ali, zatim je preko njenog još uvek lepog lica prešao osmeh.

— Znači, to si saznao, Šejne — reče ona tiho. — Da, to je tačno. Možda ću morati opet da počnem sve iznova. Oduvek sam mislila da sam ja jedna pametna poslovna žena, ali sada moram priznati da sam se u tome prevarila. Možda je bilo bolje da pripazim na duge prste Semjuela Filda, a nisam na vreme primetila da me Skot Garnet toliko mrzi da želi da me uništi. A, šta si ti to nešto kazao o ubistvu Skota Garneta?

Zapadnjak pređe jezikom preko svojih usana.

Pred njegovim očima pojavila se slika Kore koja je žučala tamo gore na tornju za bušenje nafte i prkosila celom

svetu. Da li je mogao da optuži jednu takvu devojkicu za zločin koji joj se pripisuje?

Zapadnjak se kolebao.

Pomislio je na to da niko nikad neće moći da shvati žene, pa ni on.

Mozda nije bio u pravu kad je tako mislio o Kori Garnet, a možda i jeste? Jer, ona se već bila pomirila s tim da je izgubila svu imovinu i sada očajnički pokušava da sačuva svoju slobodu! Nije joj bilo tako, svakako!

— Noel Kenton je pokušao da ubije Skota Garneta — reče on. — Ja sam bio taj koji je to sprečio. Međutim, Kenton je pobežao. Ranjen je i sigurno se sakrio negde u gradu. Zato, ako se pojavi ovde kod tebe mislim da će biti najbolje da odmah o tome obavestiš Majka Konaksa. U protivnom može se jako lako dogoditi da Konaks poveruje u to što je ispričao Semjuel Fild.

Ustala je polako. Njene crne oči su ga gledale s nepoverenjem.

— A, šta je to mogao da ispriča Semjuel Fild? — upita ona.

Njen glas je podrhtavao.

— Sta? — namršti se Zapadnjak. — Ti si nagovorila Kentona da ubije Skota Garneta, a da to ubistvo posle toga natovarite meni na vrat.

— Sejne! — ciknu ona ljutito. — Vidim ti po očima da si i ti poverovao u tu priču. Zaboga, kako možeš biti takav? Pa, ti si jedini čovek koga sam ikada volela!

Obišla je oko stola i uhvatila ga za rame.

— Znači, misliš da sam te izdala i da nemam srca, zar ne?

Njene ruke su odjednom postale mltave. Iz očiju su joj tekle suze.

Čudno! Zapadnjak nijednog trenutka nije osetio želju da je zagrlji i uteši je.

Okrenuo se bez ijedne reči i pošao prema vratima. Ipak, okrenuo se još jednom nazad.

— Zbogom, Kora! — izusti on promuklim glasom.

Njene suze su bile jedini odgovor.

XIX

Istragu je preuzeo lično šerif Luk Klejton.

Zapadnjak je poslao telegram u Fort Vort i javio svoju adresu u ulici Buena vista.

Već istog dana dobio je odgovor.

Da ispita šta je to sve radio Semjuel Fild i utvrdi da li će to nešto naškoditi Sedmoj brigadi!

Pošto je Zapadnjaku to sve bilo jasno, on je odlučio da provede nekoliko lepih dana sa Lolom Rošel.

Znao je da neće moći da ostane duže pored nje. Jer, Barnet se brzo oporavlja i da Šejn nije potplatio doktora sa sto dolara, Barnet bi se već movao tu negde oko Lole Rošel.

Pomoćnici šerifa su pretražili ceo grad. Ali, taj nitkov Noel Kenton je nestao bez traga i glasa. Kao da ga je sama crna zemlja progutala.

Sejn je i sam pokušao da ga pronađe. Ali, ništa.

Elenora mu je predložila da se raspita kod porodice tamnoputog čoveka koji je ubijen.

Kada je Zapadnjak stigao u meksikansku četvrt i ušao u malu kuhinju bilo mu je jasno zašto ga je Elenora poslala tamo.

Udovica upucanog čoveka živela je s petoro dece, a najmlađe je još bilo u kolevci.

Sejn pomisli na čekove koje treba da naplati u banci zato što je likvidirao okorele bandite. Ovoj ženi će sigurno biti dolari potrebniji nego Majku Kolfaksu.

Uzeo je novac iz banke i dao ga Elenori da ga odnese ženi čiji je muž poginuo.

Ta žena nije htela da kaže Zapadnjaku s kim je sve imao veze njen suprug. Elenora je ipak uspela da je izazove da progovori.

Zapadnjak je slegao ramenima kada mu je Elenora saopštila da Noel Kenton imao neke sumnjive veze sa Korom Garnet. To je već znao.

Bio je jako iznenađen kad je apartman još uvek bio rezervisan za njega. Uzeo je ključ i krenuo uz stepenice.

Kada se gore okrenuo primetio je kako čovek na recepciji daje znak momku iz posluge. Očigledno je želeo da obavesti Koru da je Zapadnjak stigao.

Sejn je ušao u svoj apartman. Kretao se tiho. Odmah se uputio prema vratima koja su vodila u apartman Kore Garnet.

Naslonio je desno uho na vrata i oslušnuo. Učnilo mu se da čuje neko šuštanje s druge strane.

Zatim, skoro da se glasno nasmejao.

Kakva drskost!

Je li moguće da je Kora Garnet sakrila ubicu u svoju sobu?

Sada je Zapadnjak bio skoro sasvim siguran da se Noel Kenton nalazi u apartmanu Kore Garnet.

Za trenutak je razmišljao da li da sačeka dok se ovde pojavi Majk Kolfaks. Ali, krv mu je brzo udarila u lice. Bio je ljut kao ris.

Odlučio je da ščepa za vrat tog nitkova Noela Kentona.

Oprezno je okrenuo veliko metalno dugme na vratima. Bilo je zaključano. Ali, to je i očekivao.

Sagnuo se i pogledao kroz ključaonicu. Nije mogao da vidi ništa. Verovatno se ključ nalazi s druge strane u bravi!

Zapadnjak je čuo brze korake u hodniku. Sada mu je bilo jasno da nema mnogo vremena.

Izvadio je svoj „remington” iz futrole i vratio se nekoliko koraka nazad.

Pojurio je prema vratima i snažno udario desnim ramenom u drvo.

Ram je dosta lako popustio i zapadnjak je zajedno sa vratima upao u sobu.

Odjeknuo je prasak pucnja iz revolvera.

Kratak pogled na prazan krevet otkrio je Zapadnjaku da je neko već opomenuo Noela Kentona da bude oprezan. A, možda je i video kako se okreće dugme u bravi s druge strane vrata apartmana.

Zapadnjak je odmah ugledao senku pored prozora.

Prevrnuo se munjevito i primetio kako tog trenutka jedna olovna kugla udara u tepih pored njegove glave.

Pucao je i on.

Njegov metak razmrskao je staklo na prozoru.

Tog trenutka neko je otvorio vrata apartmana.

Zapadnjak skoči. Sakrio se iza jedne fotelje. Pucao je još jednom nasumce prema prozoru.

Kora Garnet je bila ta koja je ušla u apartman. U svojoj desnoj ruci držala je revolver.

Šejnu je srce sišlo u pete kad je ugledao kako se cev Korinog revolvera okreće prema njegovoj glavi.

Svakako je bio brži i mogao je da puca na Koru. Ali, to nikad ne bi učinio.

A onda se dogodilo nešto neobično.

Kora je okrenula cev revolvera na drugu stranu!

Metak je zviznuo kroz vazduh.

Zapadnjak se podigao na kolena. „Remington” se nalazio ispred njegove glave.

Međutim, nije bilo potrebno da pritisne obarač.

Noel Kenton, čije je levo rame bilo previjeno belim zavojem, naslonio se na zid pored prozora. Njegove mutne staklaste oči bile su širom otvorene. Gledao je u Koru Garnet kao da ne veruje da se tako nešto moglo dogoditi. Hteo je sigurno nešto da kaže, ali nije uspeo.

U hodniku se već čuo gromki glas Majka Kolfaksa.

Samo nekoliko trenutaka kasnije zvezdonosac je ušao u prostoriju. Gurnuo je Koru Garnet u stranu. Cev svoga revolvera okrenuo je prema Noelu Kentonu, ali to više nije bilo potrebno.

Kenton nije uspeo da podigne ruku s revolverom uvis.

Ruke su mu odjednom klizale.

Zapadnjak je ustao.

Majk Kolfaks uzeo je revolver iz ruke Kore Garnet koja je ukočeno stajala pored vrata.

— On... on je hteo da ubije Šejna — reče ona. Pogledala je u Šejna.

Međutim, visoki čovek nije mogao da izdrži njen pogled.

Okrenuo je glavu na drugu stranu. Bilo mu je žao Kore. Nije mogao da joj pomogne. Jer, uradila je sve onako kako ne treba.

Zašto nije bila iskrena prema njemu i poverila mu sve od samog početka? Možda je mogao da se nađe neki drugi put, a ne da se ona uvali u zločin?

Iza sebe je čuo glas Majka Kolfaksa koji naređuje svojim mladim pomoćnicima da uklone telo mrtvog čoveka.

Začuo se i piskavi glas Kore Garnet koja je ubeđivala Kolfaksa da je Noel Kenton na silu ušeo u apartman i hteo da ubije Šejna i nju.

I pored toga, Kolfaks je ipak uhapsio. Imaće priliku da se brani pred sudom, a u najmanju ruku biće okrivljena za podstucanje na uoistivo.

Zapadnjak nije sreo ni Koru Garnet, niti Majka Kolfaksa kad je izrazio iz hotela „Maverik.“

U San Antoniju su se dogodile mnoge neobicne stvari. Nije očekivao da će kraj biti onakav kakav jeste, ali vazduh je sada u ovom gradu čist.

Zapadnjak se najpre uputio u konjušnicu kako bi se uverio da li je njegov konj spreman za put.

Konj ga je pozdravio radosnim rzanjem. Verovatno je njemu već bilo dosta štale i zaželeo se slobodnog prostora.

Šejn ga potapsa po glavi.

Međutim, visoki čovek je nameravao da još i ovu noć provede sa Lolom Rošel, a zatim da okrene leđa San Antoniju.

XX

Mada Šejn nije rekao ništa, Lola Rošel je osetila da je to njihov poslednji susret.

Zagrili su se i Zapadnjak je u njenim somotnim rukama zaboravio sve nevolje koje su ga snašle poslednjih dana.

Uvek kad bude pomislio na San Antonio setiće se i Lole Rošel. Skoro da je zavideo tom Dejnu Barnetu kome će ova lepa žena pripasti zauvek.

Ali, Šejn je bio usamljeni jahač. Nikako nije imao nameru da žrtvuje svoju slobodu ako se veže za jednu ženu. Visokom čoveku je bilo jasno da ga nijedna takva žena kakva je Lola Rošel, ne može zauvek zadržati pored sebe.

Lola mu je te noći ispričala šta se sve dogodilo u San Antoniju.

Skot Garnet je kupio skoro sve akcije „Rio Grande oil kompanije“. Kora Garnet je izgubila sve. Čak će se i hotel „Maverik“ iduće nedelje prodati na licitaciji.

Garnet je zatražio razvod. Bjanka Bušel se ponovo vraća u Brekitvil.

Njen san o velikom bogatstvu raspao se kao mehurić sapunice na vetru.

Korin šan takode. Nju je još čekalo i suđenje.

Onaj pravi dobitnik u ovoj zamršenoj igri bio je Skot Garnet. Međutim, Zapadnjak nije zavideo tom čoveku.

Pomislio je na ono što su o njemu rekle Kora i Bjanka!

Skot Garnet svakako nije bio srećan čovek. On nikada neće doživeti ovo što Zapadnjak sada oseća u zagrljaju Lole Rošel. A to se ne može kupiti novcem. Ovde Garnetovi milioni ništa ne vrede, to je sigurno.

Zapadnjak se osmehnu dok su njegove usne klizile preko Lolinog vitkog tela.

Ovo je život, Garnete, pomisli on. Čuvaj ti samo tvoje milione. Ja se nikad ne bih menjao s tobom!

**EDICIJA DOK HOLIDEJ
VANREDAN BROJ**

**SLEDEĆA SVESKA
SEJN**

BROJ 70

**DŽEK SLEJD
PREPREDENI BANDIT**

Šejnov pogled kliznu preko vitkog stasa lepe žene.

— Da li to znači da ja ovde mogu prenoćiti
bez straha da će me neko za to vreme napuniti
olovom, mis? — upita on.

Žena je pocrvenela. U njenoj ruci
stvorio se revolver.

— Ja nisam bandit kao što je Soupi Smit,
mister! — ciknu ona. — I, nimalo

mi se ne dopada kad je neko tako uobražen!

— Polako, devojko! — osmehnu se Zapadnjak. —

Pa, zašto se ljutite? Ja sam samo tražio prenoćište.

izlazi 16. marta 1985.

IZDAJE I ŠTAMPA NIŠRO FORUM OOUR MARKETPRINT, 21000 NOVI SAD V. MIŠIĆA 1.